Naslov — Address:
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Vse, kar je zdravo in pošteno, pa slovenske ali slovanske krvi v tej deželi, je dobrodošlo pod zastavo J. S. K. Jednote.

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1870. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1925.

NO. 5. — ŠTEV. 5. CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, JANUARY 30TH 1929 — SREDA, 30. JANUARJA 1929 VOL. V. — LETNIK V.

SLOVENSKE VESTI

Slovensko dramsko društvo Triglav v Clevelandu, O., vprizori v nedeljo 3. februarja zanimivo dramo "Svetinova hči." Predstave Triglava so po navadi skrbno naštudirane in dobro obiskane, zato društvo tudi zdaj pričakuje, da bo v nedeljo 3. februarja zvečer zaseden avditorij S. N. Doma na St. Clair Ave.

♣

V Slovenskem Delavskem Domu v Collinwoodu nastopi v nedeljo 3. februarja s pestrim šopkom narodnih in umetnih pesmi operni pevec g. Anton Šubelj. Iz Rock Springsa, kjer je nastopil g. Šubelj v soboto 19. januarja, poroča neki sobrat o velikem uspehu, kakor tudi, da je pri tisti priliki prvič v zgodovini zmanjkalo stolov v Slovenskem Domu. Priložil je tudi izrezek iz lokalnega lista, ki se laskavo izraža o g. Šubelju; vsebina je priobčena na angleški strani današnje izdaje.

♣

Iz Sheboygana, Wis., se poroča, da je tamkajšen koncert operne in koncertne pevke, g. Pavle Lovšetove, imenitno uspel. V februarju enkrat baje nastopi tudi v Barbertonu, O.

♣

Slovenska šola za odraslo mladino v Clevelandu prične s 1. februarjem svoj drugi semester. Začetnike poučuje Mr. Edwin Primoshic v čitanju, slovnici in zemljepisju Slovenije in Jugoslavije sploh, in sicer od polu sedmih do osmih zvečer. Višji razred poučuje Mr. Vatro Grill od osmih do poludesetih zvečer. Učni predmeti so: višja slovnica, zgodovina in čitanje o slovenskih pisateljih in pesnikih.

Pouk se vrši v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave., in sicer vsak petek zvečer.

♣

Redna mesečna seja Slovenske Narodne Čitalnice v Clevelandu, ki ima svoje prostore v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave., se bo vršila četrtek 31. januarja ob osmi uri zvečer. Čitalničarji so vabljeni, da se polnoštevilno udeleže.

Od 1. januarja do 31. decembra 1928 so Slovenski Narodni Čitalnici plačala častno članarino sledeča društva: Slovenec, št. 1 SDZ $5.00; Slov. dram. društvo Triglav $10.00; društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ $10.00; Napredne Slovenke, št. 37 SNPJ $25.00; Slovenski Sokol $25.00; Naprej, št. 1 SNPJ $5.00; društvo št. 126 SNPJ $10.00; Slovan, št. 3 SDZ $5.00. — Dne 24. januarja 1929 je poslalo društvo Lundermadamič, št. 20 SSPZ $5.00.

♣

Iz Chicaga se poroča, da si je pri padcu na ledenem hodniku zvinil nogo znani naš umetnik, slikar H. G. Perušek v Evansonu, Ill. Noga bo najbrže nekaj časa par tednov. Slikarja Peruška to zimo zvezde sreče baš kaj prijazno ne gledajo. Malo pred omenjeno nezgodo ga je mikastila influenca.

♣

Preminul je v Clevelandu dne 16. januarja rojak in sobrat Andrej Šega, član društva št. 17 JSKJ, star 65 let. Pokojnik je bil doma iz vasi Žirovnik pri Rakeku in je bival v Ameriki okoli 35 let. Zapušča soprogo, štiri sinove in dve hčeri.

TEDENSKI PREGLED

V LETU 1927, ko je bil štrajk unijskih delavcev na poljih mehkega premoga na vrhuncu, so imele razne premogarske družbe v službi cele armade privatnih policistov. Ti policisti so delali štrajkujočim premogarjem neprilike, kjerkoli so mogli, in so sploh nastopali zelo arogantno. Neki dan je P. T. Fagan, predsednik 5. distrikta U. M. W. A., govoril s stavkolomci, katere je najela Pittsburgh Terminal Coal Co., in ki so se na tovornem avtomobilu vozili na delo. Pravil jim je o slabih razmerah v rovih. To se je zgodilo v trgovskem delu mesta Pittsburgha. Kompanijski policisti so pri tej priliki aretirali Fagana in ga odgnali v urad omenjene premogarske družbe, kjer so ga držali zaprtega več ur med spraševanjem in grožnjami. Nato so ga odgnali iz mesta pred sodnika v Mt. Lebanon, ki ga je obsodil na $10.00 kazni, radi kaljenja miru. Apelacijsko sodišče je to obsodbo ovrglo in Fagana oprostilo. Fagan je nato tožil družbo za $50,000 odškodnine. Porota na Common Pleas sodišču v Pittsburghu je dne 9. januarja določila Faganu $5000.00 odškodnine zaradi nepostavne aretacije in zapora.

ZVEZNA REGULACIJA premogarske industrije se bo prepustila Hooverjevi administraciji. Predloga, katero so priporočali uradniki U. M. W. A., in ki jo je vložil senator Watson, je nasvetovala zvezno regulacijo premogarske industrije, po načinu, kot meddržavna trgovinska komisija regulira železnice. Omenjena predloga pa ne bo prišla na razpravo v sedanjem zasedanju kongresa.

VELIKA NESREČA se je pripetila 22. januarja na križišču proge cestne železnice Lake Shore Electric Ry., dve milji od mesta Bellevue, Ohio. Meddržavni potniški "bus," vozeč 32 potnikov, je bil zadet in razdejan od cestnoželezniške kare, v silnem snežnem metežu. Pri tem je bilo na mestu ubitih 19 oseb, vsi ostali potniki v "busu" pa močno poškodovani.

JUNAK DNEVA je zopet kapitan George Fried, poveljnik United States potniškega parnika America, ki je s svojimi vrlimi pomorščaki rešil potopa vso posadko italijanskega tovornega parnika Florida, nekako 700 milj od obrežja Virginije. Rešitev posadke hudo poškodovanega tovornega parnika se je izvršila 23. januarja med 9. in 10. uro zvečer, tekom močne burje in silnega mraza. Vsa posadka, to je 32 mož, je bila rešena in na parniku America pripeljana v New York.

Zanimivo je, da se je ta rešitev izvršila skoro natančno ob triletnici enakega junaškega čina. Kapitan Fried, ki je takrat poveljeval potniškemu parniku President Roosevelt, U. S. linije, je s svojimi vrlimi pomorščaki rešil 25 mož broječo posadko potapljajočega se angleškega tovornega parnika Antinoe. Rešitev se je izvršila pod skoro sličnimi okoliščinami v Severnem morju.

OBE ZBORNICI državne legislature v Oklahomi sta obtožili in suspendirali governerja H. J. Johnstona. V času suspenzije in obravnave bo vodil governerske posle podgoverner.

(Dalje na 2. strani)

NEKAJ O TINTI

Človeštvo je izdelovalo in rabilo tinto že v zgodnjih začetkih civilizacije. Še ko se je mesto papirja rabil pergament za razne dokumente, so znali eksperti izdelovati za pisanje potrebno tinto, ki ni pobledela. Razni narodi so izdelovali tinto raznih barv iz najrazličnejših surovin. Rimski cesarji so podpisovali svoje ukaze s škrlatno rdečo tinto.

Najnavadnejša je črna tinta, ki se tudi največ rabi, tako v pisavi kot v tisku. Če pomislimo, koliko se danes piše, ko zna pisati skoro vsak človek, lahko razumemo, da človeštvo porabi dnevno več sto sodov tinte. Še mnogo več pa se porabi tiskarske tinte. Tisoče in tisoče ton papirja se porabi vsak dan za časnike, magazine, knjige in neštete druge tiskovine. Da se pri tem za tiskanje porabi ogromne množine tinte, umevno je samo ob sebi.

Navadna pisalna tinta je gotove vrste barvni materijal, razredčen v pravih raztopinah Črna pisalna tinta se je več stoletij izdelovala največ iz šišk in raztopin zelenega vitrijola. Šiške so lešnikom ali orehom podobne krogljice, ki rasto na različnih drevesih, največkrat na hrastih in bukvah. Te šiške nastanejo na ta način, da neka osi podobna muha navrta sočno drevesno mladiko ali pa list in položi v luknjico svoje jajčece. Okoli tega jajčeca, ki se kmalu izpremeni v ličinko, pozneje pa v bubo in končno v muho, zraste šiška. Ko se je buba razvila v muho, si izvrta pot iz šiške in odleti. Te šiške vsebujejo mnogo črešlovine, zato so porabne za prvovrstno tinto. Za napravo tinte se porabljajo tudi druge surovine, ki vsebujejo črešlovino, med temi tudi neke vrste les, ki raste v Zapadni Indiji.

Tiskarska tinta sestoji iz zahtevanih barv, ki so raztopljene v olju ali laku. Navadna črna tiskarska tinta je napravljena iz lanenega olja in finega ogljenega prahu, oziroma saj. Vse barvne tinte se izdelujejo s pomočjo anilinskih barv.

Izdelujejo se tudi takozvane "simpatične" tinte različnih barv. Papir, popisan s tako tinto, je videti čisto prazen. Če se pa izpostavi delovanju gotovih kemikalij ali vročini, se pisava, oziroma barva pokaže.

Smelo trdimo, da se v civilizirani deželah porabi dnevno cele potoke tinte. V Algeriji, katero ne smatramo za posebno civilizirano deželo, pa res poteka reka tinte. Voda se izpreminja v tinto na kraju, kjer se združita dve reki v eno. Voda v eni teh rek vsebuje raztopljeno železo, druga, ki priteka iz velikih močvirij, pa vsebuje črešlovinsko kislino. Narava igra vlogo kemista in pretvarja pri združitvi obeh rek vodo v tinto. Ta naravna tinta je tako črna, da se lahko rabi za pisanje pisem.

———o———

Papir denar in obratno.

V novejšem času so začeli izdelovati iz starega papirnatega denarja finih vrst pisalni papir. Stare raztrgane bankovce, ki niso več za v promet, v Washingtonu razrežejo na koščeke in smeljejo v papirno kašo, katero po nekem novem procesu očistijo trpežne tinte. Iz te kaše se potem izdeluje zelo fin pisalni papir. Tako se lahko zgodi, da bo priprost klerk pisal svoji "najdražji" mladostne neumnosti na stodolarskih bankovcih.

DAVNI PRIJATELJI ČLOVEKA

Govedo spada poleg ovac nedvomno med prve živali, katere je človek udomačil. Dandanes si niti predstavljati ne moremo, kako bi mogli izhajati brez goveje živine. Milijonom otrok revnih in bogatih starišev je bila domača krava takorekoč mlečna mati, nekaterim takoj od prvega dne, drugim pa gotovo pozneje. Pa tudi odrasli vživamo kravje mleko vsaki dan v tej ali oni obliki, v tej ali oni jedi. Nobenega pravega nadomestila še ni našla znanost za kravje mleko.

Nič manj važno pa ni goveje meso, s katerim se dan za dnem preživljajo milijoni. Govedina in teletina spada med tako vsakdanjo hrano kot kruh in krompir. Navadno se človek tudi vsakega drugega mesa naveličа prej kot govejega.

Goveja koža je tudi najbolj izdatna surovina za usnje, katero rabimo za naša obuvala in za stotere druge svrhe. Seveda se koristno porablja tudi dlaka, kosti, rogovi, gnoj itd. V mnogih deželah je govedo še dandanes najnavadnejša vprežna živina.

Govedo je igralo v vsej znani človeški zgodovini važno vlogo. Celo v betlehemski hlev je biblija postavila volička.

Da-li se je prvotno divje govedo razvilo iz ene same vrste ali ne, si znanstveniki niso na jasnem. Mnogi sodijo, da izhaja naše domače govedo od divjega goveda (bos gaurus) v vzhodni Indiji, katero je še danes najti, in ki velja za največje in najlepše predstavnike svoje rase. Drugo divje govedo je banteng, ki se nahaja na malajskem polotoku. Divji jaki živijo v Tibetu, brahmani (zebus) v Indiji, vodni bivol v Indiji, belo divje govedo v Angliji itd. Na ameriškem kontinentu niso prvi beli došleci našli niti divjih niti vdomačenih goved, če izvzamemo ameriške bivole. Tudi ameriški bivol spada med govejo živino, kar je razvidno iz dejstva, da ga je mogoče križati z domačim govedom. Velike črede dolgoroge živine, ki se je še pred dobrim polstoletjem pasla po prostranih planjavah Texasa, so izhajale iz podivjanega španskega goveda.

Davni narodi že so vdomačili goveda svojih krajev pred tisočletji. To so najbrže izvršili na ta način, da so vjeli mlada teleta. Vdomačeno živino so rabili, kot še danes, za vprego, za molžo in za meso; seveda so jim tudi kože služile za šotore, obleko, obuvalo itd.

Krave v divjem stanju seveda niso bile kaj prida za molžo, ker so imele le toliko mleka, kolikor je bilo potrebno za mladiče. Prave mlekarice je bilo treba šele vzgojiti, kar je vzelo številne generacije. Saj vemo, da so še vdomačene kmečke kravice dale morda le pet ali šest litrov mleka na dan, medtem ko ga najboljše mlekarice dajejo do 50 litrov dnevno in več. Avstralska krava Melba, shorthornske pasme, je v dvanajstih mesecih dala 32,522 funtov mleka. Seveda takih mlekaric je malo in Melba se upravičeno smatra za "mlečno kraljico."

Tekom časa so z izbiranjem in križanjem vzgojili živinorejci mnogoštevilne živinske pasme. Namen te vzgoje je bil, da se vzgoji dobre mlekarice ali

(Dalje na 2. strani)

REPUBLIKE JUŽNE AMERIKE

(Nadaljevanje)

Veličanstveni vodopadi reke Iguassu ob meji južne brazilijanske države Parane, spadajo med svetovne čudeže.

Ogromno mineralno bogastvo Brazila in rodovitne planjave so še jako malo razvite. V četvorici brazilijanskih držav, vštevši Rio de Janeiro, se pridelujejo štiri petine vse kave na svetu. Drugi važni izvozni produkt so kavčuk, kakao, kože in meso. Od povojne dobe se razvija vsakovrstno tovarništvo. Leta 1925 je bilo v Brazilu 257 bombaževih tovarn.

Brazil šteje 39 milijonov prebivalcev. Največje število inozemcev imajo Italijani (560,000 leta 1920), Portugalci (434,000), Španci (220,000), Nemci (59,000) in Japonci (28,000).

Glavno mesto Brazila, Rio de Janeiro, ki ima čez 1,200,000 prebivalcev, je najlepše mesto Južne Amerike, ako ne najlepše na svetu. Njegova arhitektura in mozaični trotoarji, tropični vrtovi in veličanstveni vrhovi gora nad osrednjim delom mesta privlačujejo turiste. Druga važnejša mesta so San Paulo, Bahia, Pernambuco, Pera, Porto Alegre, Nitcheroy, Curytiba in Manaos — imena, ki jih vsak pomorščak pozna.

Brazil je bivša portugalska kolonija in od leta 1815 do 1889 je bil samostojno cesarstvo pod panogo portugalske kraljevske rodbine. Leta 1889 je bil izgnan zadnji cesar Don Pedro, poslednji monarh v Ameriki, in Brazil je postal federalna republika z ustavo precej slično oni Združenih držav. Uradni jezik je portugalski nasproti vsem drugim južno-ameriškim in centralnim ameriškim republikam, kjer uradni jezik je španski. Predsednik republike se izvoli za dobo štirih let potom direktnih volitev. Kongres obstoja iz senata 63 članov, izvoljenih za dobo devet let, in zastopniške zbornice 212 članov, izvoljenih za dobo treh let. Ministrski kabinet je odgovoren le predsedniku republike.

BOLIVIA, PARAGUAY, URAGUAY. — Stisnjene med Brazilom, Argentino in Čilom nahajajo se tri republike: Bolivia, skoraj enako velika kot Alaska, Paraguay, velika kot California in Uruguay, najmanjša republika Južne Amerike, skoraj tako velika kot North Dakota.

Vse te tri republike so poljedelske in živinorejske dežele in imajo velika, ali še nerazvita naravna bogatstva.

Več kot polovico prebivalstva Bolivie (2,155,000) tvorijo Indijanci, govoreči le svoja narečja, in četrtina prebivalstva je mešane krvi. Poljedelstvo, živinoreja in rudarstvo so glavne stroke. Izmed izvozov rud igra največjo vlogo kositer, ker bolivijanske neslage kositra so največje na svetu.

Bolivia je edina republika Južne Amerike, ki nima nikakega izhoda na morje. To je bistven vzrok sedanjega spora s Paraguayem, ki je malone dovedel do vojne, pa se bo rešil potom arbitracije.

Glavno mesto Bolivije je Sucre, mestece 17,000 prebivalcev. Največje mesto in resnični sedež vlade pa je La Paz, ki šteje 116,000 prebivalcev.

(Dalje prihodnjič.)

GLASOVI IZ RODNE GRUDE

Kralj Aleksander je 21. januarja podpisal postavo, s katero so reorganizirana sodišča in sodišćni sistem. S tem se hoče uveljaviti večja enotnost v državi. Kraljev namen je "pojugoslovaniti" vso Jugoslavijo. Nobena izrazito srbska, hrvatska ali slovenska stranka ne bo dovoljena. Vse stranke bodo morale biti splošno jugoslovanskega značaja.

———

"Mi in naši "Nemci." Narodna Odbrana v Mariboru je izdala 32 strani obsegajočo brošurico, v kateri se premotriva vprašanje nemštva v Sloveniji, zlasti glede na trditve dr. Grassla in dr. Morocuttija. Spis obsega uvod in poglavja "Narod in narodnost," "Spomeniki sramote" ter "Pravica in resnica." Brošura ostro zavrača nemško vpitje o krivicah, ki se baje gode Nemcem v Sloveniji in dokumentarično pobija abotne argumente nemškega tiska, češ da so bili Slovenci v Avstriji privilegirani na škodo Nemcev. Brošura bo dobro rabila našim narodnim in posebej še manjšinskim delavcem, ker vsebuje obilo gradiva.

———

Nedavno je v Kranju skočil v Savo pri novozgrajenih tovarnah Karel Gostiša, 33 letni delavec. Čeprav je bila voda komaj 1 m globoka, je izginil Gostiša pod vodo in bi nedvomno utonil, če ga ne bi v zadnjem trenutku rešil delavec Ivan Črtanc. Samomorilskega kandidata so vsega premraženega odnesli v tovarniške prostore. Kamor so poklicali zdravnika dr. Globočnika. Gostiša je bil pred Božičem odpuščen iz službe, zbog česar si je hotel končati življenje.

———

Posojilnica, najstarejši denarni zavod v Trbovljah, se je preselila z novim letom iz kaplanije v hišo g. Arzenška.

———

Vizum med Jugoslavijo in Češkoslovaško odpravljen. Od 1. januarja je definitivno odpravljeno obvezno vidiranje potnih listov med Jugoslavijo in češkoslovaško republiko.

———

Brez nog na potovanju okoli sveta. V Zagreb je dospel te dni francoski oficir Louis Pernost, kateremu so med svetovno vojno amputirali obe nogi nad kolenom. Na glavi je imel klobuk s širokimi krajci, pokrit z raznimi značkami, na prsih vrsto odlikovanj. V desni roki je imel nesrečnež dolgo palico, a na njej z zlatom šivano francosko zastavo. Pernost je bil v svetovni vojni eden najboljših francoskih avijatikov. Zrušil je nad petdeset nemških in avstrijskih aeroplanov. Bil je letalski kapetan in komandant 36. letalskega polka. Dne 21. februarja 1916. se je s svojo eskadro zapletel v borbo z nemškimi avijoni nad Danmuto v Belgiji. Pri tej priliki se je zrušil Pernostov aeroplan z višine 2000 metrov. Prišel je težko ranjen v nemško ujetništvo, kjer so mu amputirali obe nogi. Leta 1918. je bil repatriiran. Ko se je vrnil v Francijo je z grozo doznal da je pomrla vsa njegova rodbina. Odločil se je za potovanje okoli sveta. Iz Pariza je odpotoval 1. januarja 1924. Doslej je prepotoval Evropo, Azijo, Severno in Južno Ameriko, Afriko in Avstralijo.

VSAK PO SVOJE

Učeni biologist dr. Clark v Washingtonu je iztuhtal novo teorijo o postanku človeka. On misli, da se človek ni počasi razvil od črvov, rib, kosmate divjačine in opic, ampak je nekak izrodek muhaste narave. Opira se na dejstvo, da se, tako v rastlinstvu, kot v živalstvu, včasi pojavijo čudni stvori, ki se zelo ločijo od svojih normalnih starišev. To se od nekaterih smatra za muho ali igro narave, drugi pa sodijo, da se je naravi nameravano delo ponesrečilo, kot se včasi lončarju ponesreči roba, ki jo izdeluje iz gline. Nenavadni izrodki v rastlinstvu ali živalstvu običajno nimajo potomcev, a če jih imajo, se ti navadno vrnejo k prvotni vrsti. Včasi pa se zgodi, da se tak spaček razvija in množi kar na svoj način in tako nastane nova rastlinska ali živalska vrsta.

*

Če je teorija dr. Clarka pravilna, in je človeštvo res izrodek, spaček ali ponesrečeno delo muhaste ali nepazljive narave, potem ni čudno, če ga včasi tako lomimo; pravzaprav je čudno, da ga še bolj ne!

*

Na podlagi gori omenjene teorije je upati, da si bomo medsebojne grehe in kozle v bodoče rajše odpuščali, kot smo si jih dosedaj.

*

Zdi se, da narava s svojimi muhami še ni pri koncu. Neka ribiška tvrdka v Bostonu je razstavila ribo, ki ima tri popolnoma razvita očesa. Tretje oko je na levi strani, poldrugi palec zadi za normalnim očesom. Velika sreča je za ribiče, da so to ribo vjeli, predno se je utegnila razmnožiti. Še ribe z dvemi očesi so po navadi za ribiče preveč bistrovidne.

*

V Bedfordu, Iowa, je bil J. H. Chilcote oproščen porotniške službe, ko je sodniku povedal, da je njegova žena že med potrjenimi člani porote, ter bi porotniki vsled tega nikdar ne mogli priti do soglasnega sklepa. Mož je pač vedel iz izkušenj, da žena ne bo njegovemu mnenju pritrdila.

*

Na brzojavni urad v Beogradu je nedavno prišel starinar Vlajko Ignjačević in oddal začudeni ekspeditorici brzojavko, naslovljeno na Mars, kamor naj se pošlje brezžičnim potom. Brzojavka se je glasila: "Prebivalcem Marsa, Vsemir. Javite, ali imate kakšne starine na prodaj. Starinarnica pri narodnem guslarju, lastnik Vlajko Ignjačević, Beograd, ulica Kralja Aleksandra 60, SHS, Evropa, Zemlja." Starinar je vztrajal, da se brzojavka odpošlje, češ, da je pripravljen plačati pristojbino. Splašeni poštni uradniki so telefonirali poštnemu ministru za navodila. Tam so k sreči dovtip razumeli in minister je odredil, da se brzojavka sprejme in odpošlje, če je pošiljalec pripravljen plačati pristojbino, katera je, po daljavi do Marsa računana, znašala 2001 dinar. Mož je z veseljem plačal in brzojavka je bila odposlana z radio-postaje v Rakovici. — Kot poročajo starokrajski listi, starinar še ni dobil odgovora. Mogoče na Marsu ne razumejo srbski.

*

Na sodišču Cambria countyja v Pennsylvaniji je bil nedavno neki Thomas Boyle obsojen v zapor, radi kršenja prohibicije.

(Dalje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane $1.50, za inozemstvo $2.

OFFICIAL ORGAN
of the
SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members $0.72 per year; non-members $1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. V. 83 NO. 5.

Bodimo gentlemeni.

Izraz gentleman se lahko razlaga in razume na različne načine. V slovenščini najbrž nimamo za to besedo točnega izraza. Tako na splošno bi lahko rekli, da gentleman pomeni možaka-poštenjaka v vseh ozirih. He is a gentleman — pomeni v tej deželi tako priznanje, da je vsak lahko ponosen nanj.

Kdor je gentleman, je pošten in pravičen napram vsem, in odkritosrčen prijatelj tistim, katere smatra, da so vredni njegovega prijateljstva. Gentleman je toleranten z vsemi, ki niso njegovega mnenja in prepričanja, ne vsiljuje svojega prepričanja nikomur, ne izziva nikogar, toda če je vprašan, izrazi svoje mnenje odkritosrčno, toda obzirno in brez žalitev.

Gentleman sovraži vsako hinavščino in zahrbtnost. Da bi v obraz hlinil prijateljstvo svojemu bližnjemu, za hrbtom pa mu skušal škodovati ali vsaj delati neprilike, tega pravi gentleman ni zmožen. Če misli, da ima proti komu kakšno pritožbo, mu to pove naravnost, in je pri tem pripravljen poslušati morebitna pojasnila, ki zamorejo situacijo prikazati v popolnoma drugačni luči. Gentleman vrača poštenost za poštenost, prijateljstvo za prijateljstvo, sovražnikov pa se po možnosti izogiblje in jih pušča v miru. Svet je dovolj velik in ima dovolj sreče in udobnosti za vse.

Kdor je gentleman, ne bo nikoli premišljeno škodoval ali skušal spraviti v neprilike na račun lastne koristi tiste, ki mu zaupajo, ali o katerih ve, da mu niso sovražni. Zaveda se, da se ne strinja z moško častjo gentlemana zlorabiti zaupanje in naklonjenost pošteno mislečih znancev in prijateljev.

Napram svojim sovražnikom, brez katerih ni nihče, se pokaže gentleman takega kot je, to je, brez maske na obrazu. Če mora voditi boj, ga vodi odkrito, brez maske hinavskega prijateljstva.

Priznati je treba, da je med Slovenci v splošnem doma moška čast in gentlemenstvo. Dobe se pa seveda izjeme, in na tiste se nanašajo gornje vrstice. Te izjeme škodujejo našemu narodnemu ugledu in našemu kulturnemu in gospodarskemu napredku. Poleg tega na splošno ubijajo vero v vse dobro, lepo in pošteno.

Temeljno načelo naše J. S. K. Jednote je bratstvo. To pa more uspevati le, če so vsi člani res gentlemeni. Član, ki je gentleman, ne bo izkoriščal jednotine blagajne, in bo skušal po možnosti preprečiti, da bi jo izkoriščali drugi. Gentleman bo priznal vsakemu vse, kar mu gre, pa nič več in nič manj. Član, ki je gentlemann, bo imel vedno dobro besedo za svoje društvo in J. S. K. Jednoto, pri tem pa ne bo nikdar črnil in poniževal drugih bratskih organizacij. Kdor je gentleman, bo skušal društvo, kateremu pripada, in potom istega J. S. K. Jednoto kot celoto, napraviti skupino poštenosti, tolerance, prijateljstva in bratske ljubezni. Taka skupina bo vabila in privabila v svoj krog vse dobre, zdrave in pošteno misleče člane našega naroda.

—o—

PROSLAVA 25 LETNICE DRUŠTVA ŠT. 45 JSKJ.

Dobil sem povabilo od društvenega tajnika sobrata Frank Lozarja, oziroma od društva sv. Jožefa št. 45. naše Jednote, naj se kot glavni odbornik, udeležim slavnosti 25-letnice. Odpravil sem se na dvesto milj dolgo pot v soboto zjutraj 12. januarja, z zavestjo, da ako se bo našemu društvu v prijazni slovenski naselbini v Indianapolisu, slavnost zaradi moje navzočnosti kaj povečala, grem, četudi je vse "škripalo" pod nogami. Ko sem zapustil Waukegan, je bilo namreč 12 pod ničlo. Vožnja od tukaj pa do Indianapolis ni bila ravno zanimiva, ker okna na železniških vozovih so bila zamrznjena; zabaval sem se edino s chicaško "Tribuno," katero sem prečital od načelnega naslova pa do zadnjega oglasa. S tem mi je čas hitro minul, ter je po pet urni vožnji iz Chicaga, šprevodnik zaklical: Next station — "Indianapolis."

Kot domenjeno, so me na postaji čakali, predsednik društva sv. Jožefa, sobrat Banich, podpredsednik, sobrat Gačnik, ter sobrat Krefelj, katerega sem edinega poznal izza konvencije v Ely, Minn. Odpeljali smo se najprvo na dom sobr. Gačnika, kjer mi je skrbna, desna roka sobrata Gačnika, (njegova žena namreč,) pripravila okusno južino, akoravno je bilo okrog štiri popoldan. Sobrat Gačnik pa je poskrbel, da naša prijetna družba ni trpela žeje. Nato smo se odpeljali na dom sobr. predsednika Banicha, kjer sem bil najgostoljubnejše sprejet od vse njegove družine. Ker še je med tem že bližala noč, treba se je bilo pripraviti na veliko slavnost, katera se je pričela okrog 7. ure zvečer. Slavnost se je pričela s korakanjem v paradi, z godbo na čelu, ter z društvenemi zastavami. Kot se mi je povedalo, so bila v tej paradi zastopana vsa društva iz Indianapolisa, katera zborujejo v Slov. Nar. Domu ali pa v cerkveni dvorani. Lep dokaz sloge v naselbini. Kadar se gre za celokupno stvar, se tam pozabijo vsa politična verska, ali osebna nasprotstva. Takoj za parado, v kateri je bilo okrog petsto oseb (ter ako pomislimo, da je bilo jako mraz, ter že pozno zvečer), sva se peljala s še živečim ustanoviteljem dr. sv. Jožefa, sobr. A. Struna, za nami pa različni uradniki, raznih tamkajšnih društev. Pred dvorano so nam društva napravila lep spalir, ter smo med klicem, "dobrodošli" (nekdo je celo zaklical "Coolidge is in town") odkorakali v krasno ozaljšano dvorano. Sobrat Banich mi je naročil, naj se ta večer samo predstavim ter pozdravim vse prisotne v imenu J. S. K. Jednote, ker se bode zatem vršila domača zabava in ples. Nastopili so zatem še razni govorniki, uradniki društev, s kratkimi, in jedrnatimi pozdravi, želeči dr. sv. Jožefa še mnogo, mnogo let obstanka.

Zabava na tej veselici je bila jako prijetna, ker vedno so odborniki društva sv. Jožefa skrbeli, da mi ni bilo dolgčas, ter da nisem trpel pomanjkanja. Predstavljen sem bil različnim mojim sobratom, kakor tudi drugim sorojakom, in tudi plesati je bilo treba. Žalibog, da imam jaz v tem oziru zelo malo prakse. Ustanovili smo za tisti večer tudi pevski zbor, izvolili zborovodja (mojo malenkost), in takoj se je razlegala naša prelepa slovenska "Od Urala do Triglava" in potem še par drugih. Treba se je bilo pripraviti k počitku, zakaj drugi dan nas je čakalo najvažnejše: banket v proslavo 25-letnice.

Drugo jutro na vse zgodaj prišel je sobrat Banich na moje stanovanje k sobratu Gačniku, (tam sem namreč prenočeval), prinesel je sabo nekaj "za na pot," ter smo se pripravili, da si ogledamo, seveda bolj površno, ker pritiskal je hud mraz, slavno mesto Indianapolis, katero je bilo menda nekdaj razglašeno kot gnezdo K. K. K., in zaradi katerega je tudi tukajšna slovenska naselbina trpela na ugledu, in to popolnoma po krivici.

Indianapolis, v katerem se bo vršila naša prihodnja konvencija, je jako lepo in snažno mesto. Krasne palače, veličastne cerkve in katedrale dičijo to glavno mesto države Indiane. Skozi teče velika reka White River, ob njej pa nepregledni boulevardi, ter se vrste krasni mostovi. V poletnem času mora biti to nekaj krasnega. Vozil nas je po mestu sin sobrata Banicha, kateri je jako prikupljiv fant. Pokazal nam je tudi veliko livarno, v kateri se vlivajo različni predmeti za automobile. V tej tovarni je zaposlenih mnogo naših rojakov, tajnik dr. sv. Jožefa, sobrat Frank Lozar, je pa zaposljen tukaj kot delovodja.

Obiskali smo med tem še nekaj gostoljubnih rojakov, in približal se je čas za slavnostni banket. Na prepolno obloženih mizah, med krasnimi cvetlicami, smo gledali ter potem tudi uživali umetnost naših kuharic. Mize obložene, in popolnoma zasedene, (na banketu je bilo črez štiristo ljudi), kdo bi ne bil vesel take družbe?

Banket je otvoril predsednik društva sobrat Banich. Zatem je deklica v spremstvu dveh drugih deklic, (imena si nisem zapomnil), deklamirala lepo skladbo nalašč zloženo za to slavnost Pevski zbor je zapel par prav lepih pesmi, (seveda ne več pod mojim vodstvom). Nato je ravno ista deklica povabila, kot prvega govornika za to slavnost, ustanovitelja društva, sobrata, že precej v letih, pa še vedno čilega, Anton Struna. Povedal nam je zanimivo zgodovino društva, ter kako da je prišlo do ustanovitve.

Po končanem govoru mu je deklica izročila lep šopek cvetlic ter krasen prstan z Jednotino znamko, kot priznanje za njegove zasluge. Nato sem bil poklican na oder jaz, da govorim v imenu, celega glavnega odbora ter v imenu članstva J. S. K. Jednote. Namen mojega govora je bil, da agitiram za J. S. K. Jednoto ob taki priliki. Toda v Indianapolisu tega ni bilo treba, ker večjega zanimanja za J. S. K. Jednoto ne najdemo zlepa kje drugje. Zato pa sme biti naša Jednota ponosna na to mesto, v katerem je eno največjih društev, v naselbini, ki spada k naši Jednoti. Tudi jaz sem prejel kot gost v dar krasen šopek belih in rudečih nageljev, in lep, z zlatom okovan "Fountain pen" v katerem so umetno vloženi koščki bisernice, z vrezanimi črkami "P. B. Indianapolis." Prekrasen dar sobratje in sosestre, hvala Vam! To bo moj spomin na Vas vse moje življenje. — Sledili so zatem še različni govori, kot je v navadi ob takih prilikah. Medtem so pa nosile na mizo dišeča jedila naše bujne mladenke, katere se so mi zdele tisočkrat lepše kot rože na mizi. — — —

Govornik na tej slavnosti je bil tudi domači župnik, duhovni vodja K. S. K. Jednote, kateri se je zelo laskavo izrazil o naši Jednoti. Odbor dr. sv. Jožefa, je imel nato pripravljenih šest kandidatov za sprejem v našo Jednoto, katere sem imel čast ob tej priliki vpeljati v društvo in Jednoto. Kaj ne kako lep dar za društvo ob 25-letnici! Povem Vam rojaki in rojakinje po širni Ameriki, to je bil prizor, ki mi ne bo šel iz spomina! Zvečer so tamkajšni diletantje vprizorili lepo igro "Lumpacij Vagabund," pod spretnim vodstvom sobrata Velikana. Ako pomislimo, da je bilo za to igro le malo časa za vaje, je igra izborno izpadla. Ves čas med banketom in med igro pa je igral izvrsten orkester.

Tako se je torej završila slavnost 25-letnice dr. sv. Jožefa št. 45. J. S. K. J. Z izidom je bil ves slovenski živelj v tej gostoljubni naselbini, zadovoljen najbolj pa jaz, zakaj bil sem "kraljevsko sprejet" in pogoščen. Vsem prav lepa hvala, za vse, posebno pa hvala Mrs. Gačnik za postrežbo, ker tudi moja mati, bi najbrže ne mogla postreči boljše. Z obljubo, da se vidimo na prihodnji konvenciji J. S. K. Jednote, smo se razšli; z namenom, s podvojeno močjo delati za našo najboljšo organizacijo v Združenih državah, za J. S. K. Jednoto.

Vaš za J. S. K. Jednoto —
Paul Bartel, gl. podpredsednik.

—o—

TEDENSKI PREGLED
(Nadaljevanje iz 1. strani)

HERBERT HOOVER, ki se je mudil tri tedne v Washingtonu, se je podal na počitnice v Florido, kjer ostane do inavguracije 4. marca. Biva na domu svojega prijatelja J. C. Penneya, na otoku Belle Isle.

OSCAR UNDERWOOD, bivši vodilni demokrat v zveznem senatu, je dne 25. januarja umrl na svojem domu Mount Vernon v Virginiji. Underwood je bil član nižje zbornice kongresa od leta 1894 do 1915, ko je bil izvoljen zveznim senatorjem iz Alabame. Pred dvemi leti se je prostovoljno umaknil iz javnosti.

ZVEZNI SENAT je s 53 proti 27 glasom potrdil predsednikovo imenovanje R. O. Westa zveznim tajnikom notranjih zadev. Proti Westu je bila v senatu in v deželi sploh huda opozicija, češ, da se je bati, da bo preveč naklonjen električnemu trustu in podobnim korporacijam, ki hočejo kontrolirati naravna bogastva, i pripadajo narodu. Potrditev se je izvršila na tajni seji senata, kar je pri opoziciji vzbudilo silno nevoljo in kritiko. Sodi se pa, da je senat dobil zagotovilo bodočega predsednika Hooverja, da Westa ne bo obdržal v kabinetu, ko on nastopi. West ostane na svojem mestu torej le nekaj tednov.

EKSPLOZIJA v premogovniku št. 5, Kingston Pocahontas Coal Co. v West Virginiji, je zajela 18 delavcev. Po eksploziji je nastal v rovu požar, ki ga je reševalno moštvo pogasilo, nakar je pričelo z iskanjem trupel. Ob času eksplozije je bilo v premogovniku okoli 70 mož, vendar je večina nepoškodovana ušla na prosto.

DOPISNIKI, ČITAJTE!

Že večkrat sem prosil in pozival društvene tajnike in druge dopisnike, naj bodo dovolj zgodnji s poročili, ki bi teden pozneje ne imela več pomena. Res je, da večina te pozive vpošteva, toda nekateri jih prezrejo ali pa pozabijo. To povzroča, da se večkrat zadnja dva dni pred izdanjem lista nagrmadi na uredniški mizi polno pošte, kar pomeni naporno delo za urednika-upravnika in tudi za osobje v tiskarni. Posebno velja to glede dolgih dopisov, ki rabijo mnogo slovniških popravkov.

Vsi dopisi naj bi bili, če le mogoče, v uredništvu že s popoldansko pošto v soboto. Če dospejo prej, je toliko bolje. Kar pride v pondeljek in torek dopoldne, se pripravi za tisk le, če je zelo nujno. V torek popoldne došli dopisi se ne morejo več vpoštevati za izdajo naslednjega dne, ker se gradivo takrat že vklada v forme.

Dopisi brez podpisa se ne priobčajo. To je sklep glavnega odbora, ki je obvezen za urednika. Društva ali posamezni člani, ki žele včasi imeti priobčene kakšne slike, morajo stroške kliščev sami trpeti. Pri tem je treba še vpoštevati dejstvo, da izdelava kliščev vzame v najboljšem slučaju tri do štiri dni časa.

Včasi se nabere toliko gradiva, da je treba kakšen dopis, ki ni nujen, odložiti za pozneje. Dopisi, ki pridejo pravočasno v uredništvo in ki bi pozneje ne imeli več pomena, se nikoli ne odložijo. Največkrat zadene ta usoda "Naznanila in zahvale," pri katerih ni velikega pomena, če pridejo malo pozneje na vrsto. Saj so take reči poslane uredništvu dostikrat več tednov ali celo mesecev po smrti dotičnega člana. Že to kaže, da take reči niso nujne. Priobčijo se takrat, kadar je prostor. Na prvi in drugi strani se take reči ne morejo priobčati, če hoče list obdržati vsaj nekoliko dostojno obliko. "Naznanila in zahvale" se za člane JSKJ in njih bližnje sorodnike priobčajo brezplačno, toda le v velikosti 6 palcev v koloni. Tak je sklep glavnega odbora.

Urednik-upravnik tudi ne naroča in nima v zalogi nikakih tiskovin za krajevna društva, ampak samo tiskovine, ki se rabijo v uredništvu-upravništvu. Društveni uradniki naj se za take reči obračajo na glavnega tajnika.

V vseh zadevah, na katere se gornje točke nanašajo, naj prizadeti ne pričakujejo pismenega odgovora in pojasnila od urednika. Če bi hotel na vsa različna vprašanja vsakemu posebej pismeno odgovoriti, moral bi imeti par posebnih korespondentov. S pripravo gradiva za štiri slovenske strani na teden, in z upravništvom, ki vzame tudi mnogo časa, sem brez tega več kot dovolj zaposlen. Vpoštevajte, bratje in sestre, da potrebujem, kot vsak normalen človek, gotove ure spanja in vsaj včasi nekoliko oddiha in razvedrila.

UREDNIK-UPRAVNIK

—o—

VSAK PO SVOJE
(Nadaljevanje iz 1. strani)

Po izrečeni obsodbi je mož prosil sodnika, naj mu dovoli kazen odsedeti v kakšni drugi ječi, ker v tamkajšni je za ječarja bližnji sorodnik njegove žene. Boyle je že moral poznati svojo ženo in njene sorodnike, sodnik je bil pa najbrže tudi sam oženjen, zato je prošnji ugodil.

*

Poroča se, da so nekateri neimenovani Američani prispevali sto tisoč dolarjev v fond za stradajoče premogarje v Angliji. To je lepo, a še lepše bi bilo, če bi enako svoto prispevali v pomoč tudi lačnim, prezebajočim brezposelnim premogarjem v Ameriki.

*

V Hartfordu, Conn., je neki tat ukradel pol tone hrena, z avtomobilom vred. Če uzmoviča dobijo, mu bo ta hren šel še pošteno v nos.

*

V mestecu Vader, Wash., so nedavno imeli mestne volitve, ter so pri tisti priliki tudi glasovali, da-li smejo tamkajšni psi prosto tekati po ulicah ali ne. Zagovorniki psov so zmagali z dvetretinsko večino. Vov-vov, rešena je svoboda psov!

*

V državi New York se je poročil Rev. J. R. Johnston, pastor neke protestantske cerkve. Takoj po završeni poročni ceremoniji, je stopil na prižnico in pridigoval o ženitvi in vzornem zakonskem življenje. Mož bi o tem predmetu v večjo avtoriteto lahko govoril čez nekaj mesecev ali let! A. J. T.

Jugoslovanska Kat. Jednota

Ustanovljena l. 1898 — Inkorporirana l. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBAŠNIK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: PAUL BARTEL, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412—12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMŠE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432—7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 218 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spričevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zglasi tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

DAVNI PRIJATELJI ČLOVEKA
(Nadaljevanje iz 1. strani)

pa govedo, ki da dosti in okusnega mesa, ali pa oboje skupaj. Na prerijah našega zapada, kjer se pasejo velike črede goveje živine leto in dan na prostem, živinorejci ne gledajo na mleko, ampak na vrsto živine, ki ni mehkužna, pač pa hitro raste in se redi. Ko goveda dosežejo gotovo velikost, se jih pošlje v klavnice. Kjer gre v denar mleko ali drugi mlečni izdelki, se v prvi vrsti gleda na mlečno stran. V takih krajih se izplačujejo krave, ki dajejo dosti mleka, oziroma dosti mlečne maščobe, zato pa zahtevajo več negovanja in oskrbe. Krma mora biti boljša in hlevi udobni in primerno gorki pozimi. To dobro vedo tudi mnogi slovenski farmerji te dežele, ki se pečajo z mlekarstvom.

—o—

OB RIO GRANDE

(Napisal Joseph Hiti).

Večkrat čitam ko ta ali oni opisuje divnosti in lepote naše nove domovine Amerike. V našem glasilu se najbolj in največkrat opisuje zapad in severozapad. Kolikor sem do danes čital, se ni še noben naših dopisnikov in pisateljev črtic, raznih povesti ali pripovedk spomnil ameriškega juga, oziroma jugozapada.

Kdor ni še videl Mehiškega zaliva, ne ameriške mornariške postojanke "Point Isabele," ki je malo mestece na skrajnem jugu države Texas, kdor ni še videl reke Rio Grande, katera se tam izliva v Mehiški zaliv, tudi še ni imel vsega užitka, ki nam ga nudi mati narava, in ne pozna romantike Amerike.

Po petletnem bivanju na bregu Rio Grande, ko sem videl njene bregove od "Point Isabele" do mesta Laredo, Texas, ni čuda, če me včasi prime želja, da bi šel nazaj in še enkrat poskusil. Še enkrat bi bil rad na čilem konjičku pod pekočim solncem. Še enkrat bi rad videl ravnine belega peska, katera se razprostira od "Fort Brown" vojaške postojanke, kakih sto milj proti zapadu. Še enkrat da bi videl mesto, kjer ta ravnina polagoma preide v gričevje, podobno kraškemu. Še enkrat da bi videl gozdove bodečega kaktusa, kateri se raztezajo na sto in sto milj. Še enkrat da bi gledal bosi črnooki Mexikanski v žareče oči. (O bogovi, kakšna drzna želja Op. urednika.) Samo še enkrat da bi bil vojak na bregu ponosne Rio Grande!

Oh dragi spomini mladosti! Spomini, katere sem že večkrat mislil opisati. Pa imam od nekdaj pornega dela trde roke, zato se je težko pripraviti. Za dan ako mi urednik prizanese, bo napisal malo zgodbico iz moje ga bivanja v vojaški postojanki "La Roseta," Texas.

"La Roseta" je samotna vojaška postojanka, ki leži približno petintrideset milj zapadno od Mehiškega zaliva. Tam bila svoj čas nastanjena četa "D," četrtega kavalerijskega polka. Na ta oddelek sem bil kot njegov član, zelo ponosen. Naša naloga je bila čuvati mehiški meji, na bregu Rio Grande. Poveljnik čete je v namen držal dve patrulji, eno ob bregu navzgor, drugo navzdol, neprestano dan in noč. Te patrulje so navadno obstale le iz enega podčastnika in dveh ali treh mož. Razdeljeni smo bili tako, da smo eden za drugim dobili po dvanajst ur patrulje, potem pa štiriindvajset ur počitka, nato zopet patrulja in pet počitek. Počivat, kaj? Mlad človek da bi počival? Nima časa! Cele dneve smo nekateri podili za žogo, drugi igrali se v drugih različnih športnih stvareh, tako, da je bilo komaj časa za jesti. Ob večerih smo navadno posedli po hodniku. Takrat je prišel čas za pomenke. Tu je eden grajal svojega konja, tam je drugi svojega hvalil. Eden se je pritoževal nad hrano, drugi nad korporalom. Vse tega pa je bilo konec, kakor ter tro se je skrilo solnce. Po večernem zahodu so se, neznano kod, dvignile cele jate komarjev, ter zapele nam tako silno zoprno pesem: mui-mui-mui. Kmalu smo bili vsak na svoji postelji pod mrežami. Prišel je čas za pripovedke. Ena bolj smešna kot druga, vsaka bolj zlagana. Vsemu temu je naredila konec deveta ura. Oglasil se je oseb. podčastnik, ukazal pogasniti luči in zaspati. To je bil dnevni red in po tem smo se ravnali ves za dnevom.

Bilo je meseca julija, ko s

(Dalje na 6. strani).

Current thought.

BENEFITS DERIVED FROM J. S. K. J.

Our organization, the J. S. K. J. was primarily founded to protect our people against the three major contingencies of life, sickness, disability, and death. This is not the only function since obviously any insurance company could comply to this need but our organization in addition provides us liberally with necessary companionship and good fellowship which is completely lacking in company insurance.

As our organization developed, the needs of man changed and it was found necessary to change the instruments by which needs are satisfied. The result is that we now have in our lodge insurance, a greater diversity of policy contracts having provisions and benefits which were not thought of in the earlier days of our organization.

We should remember that our organization does not create money but merely collects and distributes it when losses of health, life, and limb etc. occur, and consequently plays an important part in our economic and social life. The founders of the organization originally in the years past no doubt, designed life insurance solely for the protection of the home in the event of death. Since then our organization has adapted itself for protection of the individual against total and permanent disability, the living death that its dreaded by all, depriving a person of the ability to support himself. The modern lodge has assumed also protection against sickness, accidents, and operations. The fear of the unknown future that haunts man can practically be eliminated by becoming a member of the J. S. K. J. One thing should always be borne in mind; our lodges not only serve as mediums for protection of life and health, but also furnish mutual friendship.

BREVITIES

A FELLOW WILLING TO TRADE A MATCH FOR A CIGARETTE, NINE TIMES OUT OF TEN IS SCOTCH.

WISDOM COMES WITH AGE, THEY SAY—BUT, ALAS, TOO OFTEN, SO DOES BALDNESS.

THE NEWSPAPERS OF CHICAGO TELL US THAT A POLICE LIEUTENANT KILLED A HOLDUP MAN THE OTHER DAY. PERHAPS SOME INDIGNANT PERSON SHALL MAKE A DEMAND FOR AN INVESTIGATION OF THIS SHOCKING IRREGULARITY.

DON'T LOSE FAITH JUST BECAUSE THE PROHIBITION LAW IS BROKEN. LOOK AT THE TEN COMMANDMENTS.

IT'S EASY TO TELL ONE SEX FROM THE OTHER. MAN WON'T TAKE YOUR LAST CIGARETTE.

MARCH 4TH IS ONE MOVING DAY THAT WE HAVE NOTHING TO WORRY ABOUT, BUT MR. COOLIDGE DOES.

A NOTED CHEMIST SAYS THAT A GAS HAS BEEN DISCOVERED WHICH IS TOO TERRIBLE EVEN TO BE USED IN WARS. PROBABLY THE BOOTLEGGERS CAN MAKE SOMETHING OUT OF IT.

THE "NEW ERA" CAN BOOST OUR ORGANIZATION UNTIL IT HAS USED UP TONS OF PAPER AND GALLONS OF INK, BUT JUST LET IT MAKE ONE LITTLE MISTEAK AND ALL THE BOOSTING IS FORGOTTEN AND WILL BE DRAGGED ACROSS THE HOT FRYING PAN OF CRITICISM LIKE A STUFFED SAUSAGE.

CICERO ONCE SAID: "IN THE MOST CORRUPT NATION YOU WILL FIND THE MOST LAWS." PERHAPS THIS WAS A PREDICTION ALSO?

AGES OF OUR MOVIE STARS

It is said that ignorance is bliss and perhaps it would be more delightful to remain ignorant of the ages of some of our so-called screen beauties and shieks, but since the function of this journal is to enlighten readers we are compelled to come out with the truth and nothing but the truth.

John Barrymore an idol to fans is only forty-seven and is near the twenty-five mark as the films depict him. Lon Chaney has seen his forty-fourth birthday, making it necessary to order a good sized cake to plant candles on. Douglas Fairbanks likewise is forty-six, but remains playful as a kitten, climbing and falling off buildings in better form than a twenty-year-old. Adolph Menjou, the heart-breaker is old enough to retire from his type of love work, being thirty-seven. Tom Mix, perhaps won't mix in fights much longer, since he has reached the half century mark.

Ben Turpin with those eyes that want to know what the nose is doing need not look around for any more contracts now that he is in the over-ripe age of fifty-five.

It is difficult to find the ages of the actresses because of their self-flattering ways. Some of them look old enough to be two generation grandmother, expose their ages as twenty and less. No age is on record for Gilda Gray, while in most cases the birthdays each year make a retrogression of approximately five years.

AMBITION AND OUR LODGES

Many people believe that the impulse for human effort is hunger and love. This statement although not entirely wrong, touches only a certain phase of civilization. If a man has not raised himself much over the level of animality, then only, is his aim bread and woman. On a higher degree of development, a third stimulus enters into play, in many men the strongest of all—Ambition. It is almost innate to be admired, envied, immitated. Everybody strives to "beat the other fellow," to overtake all life, to win the first prize.

Nowhere can ambition be exhibited to a higher degree than in the work of our lodges. It is here that people are so willing to recognize the value of a brilliant personality, however, this may find expression. Nowhere should one be more full of inborn energy, more rich in initiative, resources, optimism, self-confidence than in the erection of a firm foundation for our English-speaking lodges. The universal idea, of all people is or seems to be success. The dream of successful lodges, hypnotizes us and gives us perseverance, and only begins to become a matter of indifference, after failures in attempts to create sound lodges. So our motive should be to work hard and consistently from the start and thus avoid any possible failures.

If one were to ask a few people what they imagine by success, one would no doubt receive hundreds of very different answers. Many would reply: Success means money. They would say to be successful means to own a mansion, to own a Lincoln or some other expensive make of an automobile.

This, of course, is a very crude view of wealth. It is a selfish one and usually belongs in the mental horizon of an illiterate individual. Men of high- or intellectual and moral attainment who receive wealth dream of making a nobler use of their gold. For others success means the esteem of their fellowmen. Another category understand success as fame. To be known, to be on the friendly lips of many people. This goal certainly seems higher and more comprehensive than that of the millionaire. In what better way could one win this respect and admiration of one's fellowmen then noble work in the field of lodge work? We all value wealth, it is true, and we need not consider it low minded and vulgar to admit this, but let us strive to acquire fame for along with it goes pecuniary reward.

One can in order to gain popularity, appeal to the bad instincts of the crowd as well as to the good. One may be the cad, parasite, and corrupter of the people or its educator, its leader. If one has any sound common sense, public spirit, sympathy with one's fellowmen at all, he will attempt to work for the cause of our lodges and at the same time win popularity.

The thirst for fame seems to be the most ideal ambition. Let the law of least resistence impel you to become famous thru the quality of earnest work for our lodges.

The aims of your lodge are planned, now it is your duty to work vigorously and make possibilities realities.

*

You will enjoy your lodge to a greater degree if you are active.

*

Don't excuse your fault of not doing something for your lodge, the excuse makes the fault worse.

OPPORTUNITY TO ENROLL IN AMERICAN-SLOVENE SCHOOL

Most people are aware that a Slovene school exists in Cleveland, offering incomparably the most voluntary opportunities for the acquiring of a knowledge of Slovene language, literature, and geography. The members of this class were not compelled to enroll, but joined on their own initiative to acquire a knowledge of the fundamentals of their heritage, their nationality. It is an ideal of all modern youth or at least we hope it is, to be informed on all matters which directly involve them, and there is nothing of greater significance than the familiarity of our mother tongue. The motive of this school, of course, is to interest as many as possible to such an extent that once a member, coherence to it is voluntary. The school is still in the bud, but is rapidly growing, needing only careful cultivation to raise it to a beautiful blossom.

Whenever a present member approaches you submit willingly and permit yourself to at least be given a trial by attending one of the classes. More likely you shall not be asked personally so share the invitation through the medium of this journal and jot down the day of the next lecture in your "date book."

The fresh semester begins Friday, February 1st, and classes will be in session every Friday thereafter, at the Slovene National Home and St. Clair Ave. Everyone has the opportunity of either enrolling in the beginners class or the advanced class depending, of course, on the present knowledge of Slovene reading, grammar and geography. The instructor for the beginners class is Mr. E. Primoshic who is thoroughly acquainted with Slovene education and along side of it all has a winning personality which perhaps is just another reason why you will be inclined to "stick." His classes begin promptly at 6:30 and end at 8:00 P. M. The advance class is under the supervision of Mr. V. Grill, editor of the "Equality" capable and well versed in Jugoslav and Slovene matters. His classes are arranged for the hours between 8:00 and 9:30 P. M.

Remember then, every Friday at the National Home and don't be afraid to come because your knowledge of Slovene is meager, the school will eventually solve your difficulty.

SUPREME OFFICERS END MEETING

The officers of the Supreme Board of the J. S. K. J. have just completed their semi-annual meeting. A great deal of responsibility lies in the hands of this central committee, it is the body that can determine routes for the organization's progress or act indifferently and thus temporarily paralyze its forward movement.

The people at the recent convention of our organization must have had very discreet judgment, having selected a combination of men who are bound to bring our organization in the limelight of all organizations. The members present at this meeting were: Brother Anton Zbasnik, the presiding chairman and a man with ability to direct and act wisely on matters pertaining to our organization. The business end of our organization receives proper attention from Brothers Joseph Pishler and Louis Champa. The Auditing Board with the function of approving the books serves a vital position in an organization. Brothers Rudolph Perdan, J. Movern, J. Kumse, J. Balkovec and William B. Laurich make up this committee, beside serving in this capacity, they are very active in their lodges.

We as members of the J. S. K. J. must work hand in hand with these men in whom we have confided positions of trust, for it is they who guide our ship of destiny.

Phunology

BORROWED, STOLEN AND ORIGINAL JOKES

She Lets Him.

"Do you mind my eating, while you're smoking?"

"Certainly not—so long as I can hear the orchestra."

—

He: "Do you enjoy having company?"

She: "Yes, providing they come after dinner."

—

Straight and Narrow.

"Honesty is the best policy and its own reward."

"Why do you think like that?"

"You know that dog I stole I tried in vain to sell for two dollars and at last took it back to its owner, who gave me five dollars reward."

—

She: Can I entertain you in any way, shape or form?

He: "Well, the last two methods sound promising."

—

A Slight Mistake.

He: "Pardon me, dear, but your stockings seem rather wrinkled."

She: "You brute! I have no stockings on."

—

Open Season.

"Now, remember, my dears," said Mother Raccoon to her children, "you must always watch your step, because you have the skin the college boys love to touch!"

—

"I proposed to Ella, and she laughed at me!"

"Oh, she laughs at the most stupid thing."

—

Directions Are Directions.

Doctor: "I suppose, Mrs. Johnson, that you have given the medicine according to directions."

Mrs. Johnson: "Well, doctah, I done mah bes'. You said give Sam one o' dese pills three times a day ontil gone, but I done runout o' pills yistaday an' he hain't gone yit."

—

True Enough.

Teacher: "Johnny, can you tell me what is wrong with this sentence: 'The horse and the cow is in the field'?"

Johnny: "Yes, ma'am. Ladies should come first."

—

THE FOUNTAIN HEAD

Elsie: "Have you heard the story that's going around about Eunice?"

Grace: "Heard it? Why, honey, I started it."

—

Too Swift For Him.

Judge: "Speeding, eh? How many times have you been before me?"

Speeder: "Never, your honor. I've tried to pass you on the road once or twice, but my bus will do only fifty-five."

ANOTHER LODGE

A new English-speaking lodge has taken root at Denver, Colorado, during this past week. The name of our most recent branch has not been learned as yet, but we expect to disclose their identity in our next issue. We wish to congratulate all the organizers for their pioneering movements in their community and wish them the greatest possible success. People invariably desire to be informed of the activities of the many lodges and we hope that the members of this lodge shall keep us posted on all matters concerning themselves.

DINING WITH OUR NEIGHBORS

The immigrant's dinner table is his last stronghold against American influence. He may learn the language of his adopted land, take pride in its citizenship, become in other ways fully assimilated to American ways, and if called upon, may give his life for his new country, but as long as he lives he will consider the soups of America as slightly brackish water, will frown upon our vegetables from which all flavor has been sucked by canning and boiling, and balk at the suggestion that the fat he misses in American dishes should be replaced by butter eaten on bread at meal times. This critical attitude towards our cookery is not, however, accompanied by any consensus of opinion as to what should take its place.

For the Scandinavian the ideal cook ought to know how to mold haddock, flour and cream into solid fishballs and fishpudding, and how a peppered mutton stew with cabbage can live up to the name of faarikool and where to get gjetost and noekkeltost and other pungent goat milk cheeses imported directly from Norway or Sweden. The favorite dish of the Hungarian is gulyas, a fricassee of beef, pork or lamb with potatoes, onions, paprika and vegetables to match, stewed in plenty of lard and immersed in a sea of gravy. It should be accompanied by a hearty helping of turos csusza—noodles with cottage cheese, paprika, salt, chittlings and sour cream.

Czech would give preference to pork-loin with sauerkraut knedliki—rather heavy dumplings made of flour, butter and eggs. For dessert buchty, a cake with cottage cheese or jam filling, may be served. The Germans, too, have their Schweinsbraten with red cabbage, Sauerkrauten put in vinegar and pot-roasted, and other roasts with names not unfamiliar in America eating-houses. They have their Sulze—calve's feet or pigs' feet or fish in jelly—and Apfelstrudel and other German Kuchen. "Yes, and don't forget to say that we cook our vegetables with meat and not with water," indignantly added the German Hausfrau who had been appealed to for authentic information.

Especially on holidays and special festival do native dishes occupy the place of honor, and most of the other places, on the immigrant's table. The Southern Italians, great eaters of innumerable kinds of fish, try to have them all represented in the big feast on Christmas Eve. Eels, prepared in a number of different ways and headed by capitone, the giant eel, predominate. Panettone, a fruit cake with raisins and citrus, the candy-like torrone, and the panforte of Siena are some of the traditional Christmas cakes.

No German, Danish or Czech Christmas is duly celebrated without a roast goose. Among the Germans it is dressed with special sausages that can be obtained only in German Delikatessen. In any large Scandinavian colony there is an enterprising fellow-countryman who makes a business of importing the lutefisk—codfish caught in the waters of Norway and dried on the rocks of the Norwegian coast to be cooked as piece de resistance for the Scandinavian feasts on and around Christmas. For the gourmands and on special occasions the ryper, frozen ptarmigans, are imported from Norway. A young pig, roasted full-length, provides the chief repast for the Serbian and Croatian Easter festivities, and on the same day every Russian believes and non-believer, longs for a bite of blessed paska, a big cake made of cheese, egg yolks, butter and sugar. No Serbian or Croatian picnic in this country is a success without pecena jagnetina, barbecued lamb, and no Slovene hostess is satisfied with the world unless she can fill up her guests with pohana piska, fried chicken with home fried potatoes, strukli, fruit rolls, and potice, honey cakes.

The Italians here have not only preserved their dietary habits, but also contributed a number of their staple foods to America's own menu. Spaghetti, ravioli, broccoli and carciofi (artichokes) need no introduction. In general the Italians do not eat much meat, but lamb and capretto, young goat, roasted in the oven with potatoes and sliced onions, are popular. Antipasto, consisting of salami, sardines, anchovies, Spanish peppers and other relishes, ushers in the soup, minestrone. All Italians like fish and cheese and from the native country import canned eels, gorgonzola and Parmesan cheese and salami. Mussels and cuttlefish are caught in American waters, but eaten, with hot tomato sauce, chiefly by Italians. They like vegetables, which are cooked in beef broth, fried with pignolias or made into salads. Olive oil is the principle frying medium, and all Italian dishes are highly flavored with tomato paste, olives, vinaigrette, pignolias, endives, garlic, onions, grated cheese, dried peppers, fennel leaves, capers, parsley or raisins. After forty years in this country the Genoese immigrant still eats his trenette (noodles) with the imported pesto, a green sauce made of basil, lard, clives and cheese.

The Bolognese have their tortellini ("just a brother of ravioli" according to the Genoese description) and the Friulians their palenta, corn meal mush. The Milanese are fond of risotto—made of rice, mushrooms, tomato sauce and Parmesan cheese—and of tripe a la Milanaise. Three times a week, the Italians from Trieste eat struccoli, a kind of apple pie with nuts, raisins and pignolias, and spumoni is the Sicilian ice cream. Pizzeria is a bakery which specializes in pizza, a pie served with anchovies and tomato sauce and dear to the Neapolitan palate.

Cereals are the great staple food of our immigrant Slavs who come over from the East European plains. Kasha is barley, buckwheat or millet or some other coarse-grained cereal. It may be boiled in milk, baked with fat added during the process of baking, stewed with meat, used in soups or in puddings. When flavored with parsley or mushrooms or eaten with meat gravy or flax seed oil or chittlings, it may be a separate dish. All over Eastern Europe soup is the essential part of the daily meal. It is great support of the poor and it makes the rich overeat. It may be sorrell soup, cabbage soup or cereal soup, but most commonly it is borsch. In Poland this is made by boiling either the tops or the roots of the red beets and whitened by adding sour cream. It cools in Lithuania with the addition of more diced beets, cucumbers and scallions. In Russia its specific gravity is further increased and in Ukraine, the borsch is a square meal in itself, containing, on a foundation of beet juice, cabbage leaves, beans, potatoes and practically every seasonable vegetable with small pieces of beef, pork or chicken.

F.L.I.S.

Nothing will become of your lodge if nothing is done for it.

*

To impress other lodges your lodge must be earnest in its activities.

Sport Sense

YANKS TO BE NUMBERED

Although it would seem that every man from coast to coast should be familiar with the features of the world's champion New York Yankees, the owners of the club think otherwise. They have arranged to put huge ten inch navy blue numbers on the backs of the Yankee uniforms so that "casual fans" from out of town may identify the players instantly by referring to a score card. This has all been done not so much to make it easy for the fan to follow the players, but perhaps to ease the pocket of the fan by printing score cards.

Babe Ruth will be number three corresponding to his position in the batting order.

SHARKEY-CHRIS FIGHT

The result of the Sharkey-Christian bout will not do the Sharkey-Stribling elimination fight in Florida next month any good. The prospective cash customers are going to figure that if Sharkey could not put the unskilled but game Christian away he and the Georgian will not be able to put on much of a show at Miami Beach.

Sharkey's victory by a decision in which the officials were not unanimous, one of them having stood out, for a draw, was not convincing that the Boston boxer should be seriously considered as a contender for the right to occupy the throne vacated by Gene Tunney.

HUNCHES

The majority of the really great players, regardless of what sport have won their names through the ability of playing hunches. Players when applying themselves to this blind intuition disregard all rules, feeling their way around the game without knowing why. The spectators frequently attribute a good play, a good catch in baseball for instance purely to dumb luck.

Of course, when the hunch goes wrong the players are ridiculed for attempting to do something out of the ordinary. Psychologists no doubt would laugh at this idea of hunches just as they did when the announcement of curves in baseball was brought forth, inspite of which pitchers this day are throwing more curves than ever. This playing of hunches or instantaneous thinking is of extreme value to all players and is an accomplishment worth attaining.

"PITTSBURGERS" VISION SUCCESS

The "Pittsburghers" since the favorable termination of their first affair, are determined to make their lodge the biggest and best. If the newly created "Get a New Member Campaign" affects everyone to work cooperatively there is no doubt about their destiny and it will be a sorrowful situation for the other lodges unless they also begin to boom their membership. The "George Washington" of Cleveland to date claim the distinction of being the largest, perhaps after the efforts of the "Pittsburghers" the crown of success shall be worn by a different body of members.

Now that you have the spirit of your lodge, put all the strength of mind and muscle given you, into your work.

*

If you aim your arrow for a goal of 100 members, your arrow will fly far higher than if aimed at no mark.

THE SITUATION IN JUGOSLAVIA

The resignation of Father Korosec's Ministry was caused by a long quarrel between the Serbs and the Croats or between Belgrade and Zagreb. Everybody perhaps remembers the cause of the Croats' present particular hatred of the Serbs. Last June M. Racic a Serb Radical, produced a pistol in the parliament and shot dead two Croat deputies and fatally wounded M. Radic, the famous Croat leader. It is said that the Serbs have been the Prussians of Jugoslavia, and that ever since the creation of the Triune Kingdom they have maintained for themselves a noticeable over-representation of their interests in the parliament, they have appropriated an undue proportion of civil and military appointments, and they have relieved themselves of some taxation at the expense of the Croats and the Slovenes. To make matters worse, Belgrade has not as yet brought M. Racic to trial for murder, and this laxity is, of course, interpreted at Zagreb as yet another proof that the government inspired his act.

The Croats desire complete independence from the Serbs. This would prove very catastrophic and would mean the collapse of the Triune Kingdom and a general game of grab among the neighbors of Jugoslavia. One thing certain is that the unity of Jugoslavia must be preserved. The Croats, now that events are going through a new opening, might begin the good tactics of the Slovenes who do not mix political discontent with their social progress.

LOYALTY

From the beginning of civilization man has enjoyed this instinct known to us as loyalty. This strong feeling of sentiment was displayed when the family, the first organized unit, was created. And then apparently as the larger units, the tribe or clean developed, this race pride or race patriotism also developed until now we have alligiance toward our immediate family our country, our lodges and to whatever connections we have with our fellowmen.

Most people in this country unfortunately regard patriotism as synonymous with favorable approval to spend large amounts for armaments and with considerable shouting the United States. They assume that this condition of spirit is associated with actual or potential warfare and belongs only to those who suffer from militaristic insanity. The patriotism of peace, however, is the best and the truest patriotism for it is that which actually develops the most excellent qualities in its people.

A professor of Harvard defined loyalty as "the willing and practical and thorough going devotion of a person to a cause." The most admirable type of loyalty is that which might be termed as progressive loyalty which creates future examples by which people will act.

If a man dies for his country he merely goes to the next world and is in the company of the immortal, however, loyalty does not necessitate heroic circumstances or spectacular events. So don't anticipate a war to show your loyalty, use this spirit in your lodge work and you are bound to be making good use of it.

Don't live in hope of having a large lodge, while your arms are folded. Providence only smiles on those who put their shoulders to the wheel that propels a lodge to success.

EXCHANGES

Pittsburgh, Pa.

Dear Editor:

I wish to thank you for our last write-up in the Nova Doba and at the same time wish to congratulate you on the last few issues of your paper. To the Pittsburgh younger folks is is sure going over big. We always welcome your interesting news.

The very first affair of the lodge Pittsburgher No. 196 was a tremendous success as all of our followers and friends who attended this affair already know. On Saturday, January 12, 1929, the "Pittsburgher" held its first annual banquet in the Slovenian Auditorium.

The first vote of thanks goes to the committee who worked untiringly for this affair and also to Brother Anton Zbasnik, our Supreme President who as toastmaster conducted our lively affair in a very commendable fashion.

In behalf of the lodge I must thank the following for having donated miscellaneous supplies for this banquet.

Mr. and Mrs. Martin Antlogar, Mr. and Mrs. John Rogina, Mr. and Mrs. Santo Vlah, Mr. and Mrs. Joseph Pogacar, Mr. and Mrs. Peter Gorup, Mr. and Mrs. Frank Sprohar, Mr. and Mrs. Louis Richtar, Mr. and Mrs. John Golobic Jr., Mr. Nick Zunic, Mr. Frank Arch, Klobuchar & Rogina, Cash Meat Market, Mr. Leo P. King and Mr. Anthony Simon and Orchestra.

The following are the list of speakers who must be thanked for their timely and interesting speeches: Mr. Anton Zbasnik, Supreme President of the J. S. K. J.; Rev. Joseph Skur, Pastor of St. Mary's Assumption Church; Mrs. John Rogina, President of lodge No. 182 J. S. K. J. ;Mr. Joseph Pogacar, Secretary of lodge No. 26 J. S. K. J.; Mr. Frank Arch, Mr. John Rogina, Mr. Jerry Divine, and also our entertainers, Mr. Anton Sprohar who played a few pieces on the accordion; Mr. Thomas Weir, the Magician, Lombardo and Banky Piano, Accordion and Mandolin players and radio artists, the Singing Society "Presern" under the leadership of Mr. Frank Lokar, and also the Singing Society "Triglav," under the leadership of Mr. F. Kolander, and also one of our new members who favored us with a few solos, Mr. Ladi Broderick.

We cannot thank our women workers enough for what they done for us. Those who were fortunate enough to get to the table and sample the meal know that these women prepared a meal fit for any king. Mr. Peter Gorup was chairman of the committee the following were her aids: Mrs. John Rogina, Mrs. Joseph Erjavec, Mrs. Louis Rechtar, Mrs. John Golobic Jr., Miss Hon Erjavec, Missess Anna and Mary Gorup, Missess Tillie and Jennie Richtar, Miss Matilda Panian and Miss Mary Sumic.

This was our initial affair and also our first public appearance under our new lodge banner. We are very proud to know that our friends enjoyed themselves, but this will not end our activity, as we are endeavoring to promote another of our ideas which is not definitely settled, but which we shall make public in the near future.

Our members are again reminded that they are to join our "Get a New Member Campaign" and I hope that most of them get a few members and not only one.

Members are also requested to turn their tickets in at this coming meeting on February 14, 1929 as Treasurer and myself would like to get banquet accounts closed.

Again thanking everyone who took part in our first success of the year, I hope to see all of them and their friends at our next affair.

I remain

John Golobic Jr., Secretary.

Waukegan, Ill.

Brother Fred Terlap will manage the Comrade baseball team this spring. Despite the fact that the thermometer now reads in the neighborhood of ten degrees below zero, Comrades, a active branch of the South Slavonic Catholic Union is making all necessary plans for the future season. We wish to announce that Fred Terlap, former star performer with Tom McCann's ball club of the old days, has been signed to manage the aggregation.

The newly signed manager has been playing baseball ever since the South and West side ball teams were in existence; he is regarded as one of the best men that could be secured for the job of whipping the Comrade nine into shape next spring. The Comrades will not be new comers to the sporting circles when they put another outfit on the field this spring since our organization has been well represented in several divisions in past seasons. The roster of players has not as yet been completely compiled, but everyone can be assured that we are going to secure some of the experts of the diamond. This team is to be a traveling aggregation according to present indications and will perform in the S. S. C. U. League, playing other lodge teams.

Comrade John Kolenc.

Homer City, Pa.

I wish to inform members of St. Francis lodge, No. 122 of the J. S. K. J. that a special assessment of 50 cents for the months of January and February was decided upon at the annual meeting. The step came as a result of the insufficiency of the treasury.

All members, especially those who pay their dues through the mails are reminded of the increase in dues made by the Union and effective this year, 1929. Persons holding a two-dollar daily sick benefit shall be assessed 25 cents more each month and those insured for a sick benefit of $1.00 per day or only for the death benefit, shall in the future pay an increase of 5 cents each month.

All members will kindly observe the decision made at the last annual meeting, mainly that all members who failed to appear at the meeting are to pay a dollar into the treasury.

All members failing to comply to the rulings made at the annual meeting in regard to assessments by sending only part of the dues and assessments shall be returned their money and suspended.

Frank Farenchak,

Secretary of lodge 122 J.S.K.J.

ARTIST FROM SLOVENIA DELIGHTS MANY IN SONG RECITAL SLOVENSKI DOM

Anton Subelj, baritone member of the Ljubljana Opera company of Jugoslavia, afforded Rock Springs people an unusual opportunity to study national color in music in his song recital at Slovenski Dom Saturday evening last. His program for the most part contained Slovenic favorites, new to many in his audience, but providing dramatic ability and musical appreciation to the art of singing. His English numbers were captivating, but personally we liked him better when he sang in his language. His feeling was strongly nationalistic.

At the very beginning of the program Subelj received a reception from his audience that must have assured him of the place he held in their affections and the pride they had in his appearance in Rock Springs for the greater number which crowded Slovenski Dom to its utmost capacity were of his kin. For others it was a new musical experience but a delightful one. His selections from Jugoslavia were musically interesting and highly amusing to those familiar with his native tongue and even to those not acquainted with his language, there could have been no doubt as to his histrionic and lyric gifts. His dramatic ability was exemplified perhaps best in his first number, "Kje je moj mili dom?" (Where is my dear home?) which mellowed many hearts who long ago left their native land and that evening were in his audience.

His Accompanist.

Miss Eve Mae Smith, well known Rock Springs girl and pianist, accompanied the artist. Miss Smith's accompaniments were sympathetic and satisfying, her artistry lending much to the recital. The artist's chivalrous informality of insisting that Miss Smith share with him the prolonged applause was most acceptable to his listeners who recognize readily her art and ability.

(From Rock Springs Rocket, Rock Springs, Wyoming, January 25th 1929).

SOME MODERN JUGOSLAV ARTISTS

Many people live under the impression that all worthwhile art is in Paris, failing to search into other art. The Jugoslavs in the last few years have made a very extensive step toward being acknowledged as a people of diverse accomplishments. In London exhibitions the work of Jugoslav artists has frequently been displayed and even in this country, individual Jugoslav artists have become widely known. Ivan Mestrovic among all others has earned fame especially so after the erection of Racic Mortuary Chapel at Cavtat in Dalmatia. In this work he has convinced the public that he is as proficient in architectural work as in sculptoring. Mestrovic designed a shrine which is admirably in accord with the traditions of the land where it is set. Another Jugoslav gentleman who has been the reason for much discussoin in art circles is Rosandic who built the Petrinovic Mortuary Chapel at Supetar on the island of Brac, off Split. The work both architecturally and sculpturally is superb and contains a very contrasting spirit of Mestrovic.

A conspicuous exponent of architecture is the Slovene, Josip Plecnik who has worked in Jugoslavia and Czechoslovakia designing many domestic and religious buildings. In 1906 a Slovene architect by the name of Max Fabian arranged the Slovene artists display at the Austrian Exhibition at Earls Court, London.

One architect, Kosta Jovanovic, is attempting to continue Serbo-Byzantine style of Church architecture, his work is limited to the section south of Belgrade.

In 1911 much of the Jugoslav culture was revealed to the world at the Rome Exhibition. At this exhibition the paintings of Liuba Babic, Tomislav Krizman, and Mirko Racki gained wide recognition. There are others who were proclaimed as men of artistic ability as: Bukovec, Grohar, Jama, Vidovic and Popovic, each of them possessing an individuality of their own. One artist always signs his paintings, sculpture and caricature with the single name "Sava."

The Jugoslavs are giving new vitality to European art, it is hoped that more of the figures with genius are brought to light so that they may sip from the cup of fame and popularity.

GEORGE KOZJAK

Slovenian Janissary,

Fifteenth Century Story Of The Slovenian Home-Life.

By JOSEPH JURČIČ

English Version By John Movern

(Continued)

Peter finally came down from his private room a glanced at the peddler sideways. Many servants wondered wh the foreigner would tell Lord Peter privately, but they all di appeared as soon as Peter cast his eyes upon them.

"What do you wish?" asked Peter with a sneer.

"Down in a valley in the forest I met a vicious man of brown color," said the peddler. "I almost became afraid of hi He made me so scared and excited that I grabbed for my kno stick and got ready for a fight. This man gave me a messa saying that you should come down under the cliff tonight meet him, and that you should bring with you the things whi you had promised him at that time. I suppose you no dou know what it is. He said that should you not remember wh it is, that I should say this: 'I have already forgotten wh it is'."

Having heard what the peddler said, Peter became ve much excited, and he trembled vehemently with fear. Inste of being sarcastic as before he became very polite, as he once understood from the peddler's remarks that it could be one else looking for him but the gypsy Samol ,to whom he h sold his nephew. Quickly he reached into his pocket and slip two gold coins into the peddler's hand, begging him not mention these things to anyone again.

"Oh, may God safeguard that!" replied the peddler, as saw the yellow objects in his hands. "Fear not, my Lord; I know how to keep my silence." Having said that, the pedd left the castle happily.

Full of fear, Peter had now realized that the gypsy h not kept the oath truly and that he had already betrayed h by having told a few things about that affair to a third pers What would happen should it all become known? This thoug bothered Peter continuously. How much would he give sho the gypsy die, so that no one in the world would know Pet crime. Finally he decided to go to the stipulated place t night, because he feared that should he fail the gypsy mi come up to the castle to see him, where the servants would mediately recognize him. He also feared that the gypsy mi denounce him publicly.

Between the Castle Shumberg and Castle Kozjak there a plain about four miles long, still densely covered with vege tion. When the events of our story took place this plain still a thick forest, but since then many a tree has been and removed from this forest for lumber used in construct huts or to be used for fuel, the ashes of which have been turned into the soil whence the trees originally sprung.

The moon was near the west. It was a very cold ni The gypsy Samol was lying under the pine tree and wai for Peter to come to meet him. He was very cold. His te were chattering and he was holding his hand over a very sm fire. He did not dare to make any larger fire, as he feared someone might notice its blaze and thus detect him. Stuck the ground beside him was a sharp knife, the gypsy's const companion and his only friend. The howling of the hun wolf was being heard in the neighborhood (this being m common at one time in that country than it is today); f under the brush a timid rabbit ventured for food; the owl the hollow tree was hooting with joy. Whenever anyth moved the gypsy always looked around.

"Well, he will not come!" the gypsy murmured to hims brushing his black and curly whiskers. "Woe to him if he not come! I believe the peddler must have transmitted message to Peter, for he no doubt feared my knife, whic held to his throat.

"My son," continued the gypsy. "I have avenged you! my deed I shall receive full measure of punishment. Howe I have caught another fly on the fly-trap. You humpba rascal, you gave me the lad so that you have gotten posse of the Kozjak's estate! Ha! You have gotten it for me will see to it whether or not I, who have him on the str get the money from him whenever I shall wish."

Thus talked the gypsy to himself while slowly feeding twigs to the fire.

Now Samol heard the steps of a man coming upon pathway leading toward the pine tree. He put out the quickly, pulled the knife from the ground and then drew hi up beside the trunk of the tree.

There upon the path leading toward the pine tree slowly creeping forward another image quite different fro former. It was Peter, the Lord of the Castle Kozjak.

"Come closer, you coward from the Castle!" said the g whose cat-like eyes soon recognized who it was.

Not having seen the gypsy before he yelled at him, became very frightened and excited.

Finally Samol revived the fire from the sparks that not yet died away.

"You rascal, have you brought the money you promise sometime ago?" asked the gypsy of the Lord.

"Well, my friend from Palestine," said Peter, "ca prove to me conclusively that you have fulfilled the agree Where have you put the child? Is he safely hidden fo whole life—for eternity?" asked Peter.

"I have sold him to Turkish government. He shall b a janissary (Turkish soldier) and you shall never see him unless you go to war against the Turks. In such a case h break your wrinkled head, not knowing you to be his un must also tell you that on account of the lad I got in t with my friends and left them. I drove my horse so fas he became exhausted and fell down beside the road and And yet are asking me as to whether or not I have earne money. Well, my dear neighbor, you shall give me the a you have promised me and also all the money that yo have on your person!" said the gypsy.

(To be continued)

DOPISI.

Indianapolis, Ind.

Upam, da mi sobrat urednik preskrbi nekoliko prostora v Novi Dobi; bom skušal biti kar mogoče kratek. Kakor povsod, tudi tukaj niso najboljši časi za delavca. Vsak dan se lahko čita v listih, koliko je ljudi brez dela. Pomilovanja vredni so pa tudi tisti, ki morajo trdo delati dan za dnem, v takih krajih kot so pri nas, kjer so tovarne odprte cele noči. Seveda se tukaj ne dobi dela, da bi človek z lahkoto kaj zaslužil. Kdor ima bolj lahko delo, nosi pa tudi prazen žep. (Med temi sem zdaj jaz).

Zdaj naj povem pa še nekoliko o poteku slavnosti 25-letnice obstanka društva sv. Jožefa, št. 45 JSKJ, ki se je vršila 12. in 13. januarja. V soboto 12. januarja smo imeli veselico, v nedeljo 13. januarja popoldne banket, zvečer pa igro. Kako se je poteklo izvrstno, a če bi hotel vse povedati v javnosti, bi moral sobrat urednik gotovo dejal, da sem preveč odkritosrčen. Zato bom omenjal samo tisto, kar me je najbolj veselilo. V soboto je bil obhod, veselica in nekaj govorov. Posebno je doživel, kratko pa jedrnato poveril navzoči sobrat Paul Bartel, glavni podpredsednik JSKJ, ki je prišel na našo slavnost iz Waukegana. Potem je igrala godba pod vodstvom sobrata J. Radeža, v kateri igrata tudi njegov sin in hčerka. Reči moram, da je bila godba izvrstna, in bi se še "sedemnajstega" ne strašila. Seveda, naše devojke so navdušeno plesale, da so jim moderna kratka krila še krajša. Pri dobri godbi in dobrih soplesalcih to ni nič čudno.

Tudi banket je bil prvovrsten. Toliko dobrot nam je bila razpolago. Čast našim kuharicam, ki so se izkazale v umetnice v kuhinjskih zadevah, kakor tudi rojakom, ki so nas preskrbeli z izborno petovo kapljico. Prohibicija je že stara in nam ni delala nobenih preglavic. Razume se, da so tudi pernate "čikne" prelile mnogo nedolžne krvi v čast in slavo našega banketa. Igra "Lumpacij Vagabund" je bila tako dobro vprizorjena, da mi gre še zdaj na smeh, če samo pomislim. Posebno priznanje je treba dati naši mladini, ki je v igri tako dobro nastopila. Za tu rojene fante in dekleta to ni bila lahka reč, vendar so se sijajno izkazali. Kot navsod, tako je bil tudi pri tem prvi in zadnji gospodar, v osebi Franka Velikana, (ki pa je tako velik po postavi, kakor po imenu). Igral je tako izborno, da sem bal, da bomo nekateri popokali od smeha, in da bi posla za zdravnika, župnika in pogrebnika. Pijanec jo je dobro izpeljal. Naš Velikan je bil oblečen v osem parov hlač in se je tako napil, da so ga morali prinesti slame, v kateri naj bi šel spat. Seveda se je treba sleči, predno se človek vleže k počitku. Pri tem je vladala po dvorani nervoznost in bojazni vrišč, ker se je po vsakih petih hlačah pričakovalo katastrofe. Pri osmih hlačah je mož omagal, se zvalil v kot in zaspal. Potem smo se vsi oddahnili. Priznanje in pohvalo pa je Velikan dobil od vseh navzočih. Priznanje je bilo tudi od zastopnic lepega spola, katero je tudi vsestransko zaslužil. Za takega fanta je bilo vredno malo polasati. Predno končam, moram še toliko povedati o treh možeh, ki so nekaki kompanisti, to namreč vneti, nevtrudni in za spoštovanja vredni društveni uradniki: Louis Banich, predsednik, Frank Luzar, tajnik in Jacob Lekše, blagajnik. Te trije odborniki, na katere člani lahko upravičeno ponosni, so začeli prvi, dasi jih jaz v tem dopisu zadnje omenjam. Njihovemu trudu in požrtvovalnosti se moramo zahvaliti, da je bila vsa proslava tako mojstersko izpeljana, in da smo imeli toliko lepe zabave. Prav gotovo nobeden navzočih ne bo vse življenje pozabil 25-letnice društva št. 45 JSKJ. Težko si je predstavljati, koliko truda so imeli ti naši uradniki s pripravo te proslave, ko so morali večer za večerom po naselbini od člana do člana, oziroma članic, da so vse tako mojstersko uredili. Živeli požrtvovalni društveni uradniki! Živelo društvo sv. Jožefa, št. 45 JSKJ! Živel sobrat Paul Bartel, glavni podpredsednik JSKJ, ki je z lepim in vzpodbudnim govorom povzdignil našo slavnost! — K sklepu pozdravljam vse člane in članice J. S. K. Jednote.

Frank Zupančič,
član dr. št. 45 JSKJ.

Anaconda, Mont.

Mnogo se je že pisalo v listih glede dr. Jos. V. Graheka, vrhovnega zdravnika JSKJ, ki je tako naglo preminil, pa tudi jaz si ne morem kaj, da ne bi omenil veliko izgubo, ki je z njegovo smrtjo zadela našo organizacijo. Na seji društva Slovenec, št. 142 JSKJ, ki se je vršila dne 11. januarja, smo vzeli žalno poročilo oficijelno na znanje. Kot društveni tajnik, ki sem pokojnika osebno poznal, sem člane opozoril na žalostno novico. Društveni predsednik, sobrat Frank Sašek, je nato pozval navzoče, da v znak sožalja vstanejo. Po tako izraženem sožalju sem zbranim članom pojasnil in predočil, kako velika izguba je zadela JSKJ s smrtjo vzornega in vestnega gl. uradnika, dr. Graheka. Za tem je še društveni predsednik povdarjal velike zasluge, ki jih je pokojni dr. Grahek imel za našo organizacijo.

Končno je bilo sklenjeno, da društvo Slovenec, št. 142 JSKJ v Novi Dobi oficijelno izrazi iskreno sožalje družini dr. Graheka, oziroma vsem sorodnikom pokojnega glavnega uradnika.

Za društvo Slovenec, št. 142 J. S. K. Jednote:

Frank Petrovčič, tajnik.

Homer City, Pa.

Člane društva sv. Frančiška, št. 122 JSKJ obveščam, da je bilo na glavni letni seji v decembru sklenjeno, da vsak član ali članica plača po 50 centov v društveno blagajno v januarju in toliko v februarju. To je bilo treba storiti, ker je bila blagajna prazna.

Dalje naj člani vpoštevajo, da je za leto 1929 tudi asesment za Jednoto nekoliko zvišan. Člani, ki so zavarovani za dva dolarja dnevne bolniške podpore, plačajo 25 centov več na mesec. Oni, ki so zavarovani za en dolar bolniške podpore ali pa samo za smrtnino, plačajo 5 centov več asesmenta na mesec. To se tiče posebno tistih članov, ki so oddaljeni in pošiljajo svoj asesment po pošti.

Tiste člane, ki se niso udeležili letne seje, prosim, da pošljejo vsaki po en dolar v društveno blagajno, kot se glasi društveni sklep. Ako od katerega člana prihodnji mesec ne bom dobil polnega asesmenta, z vsemi nakladami, ki so tu navedene in se tičejo dotičnika, bom denar vrnil in člana suspendiral. Za asesment sprejmem le polno svoto, z vsemi nakladami. — Toliko vsem v prijazno obvestilo.

Z bratskim pozdravom
Frank Farenchak,
tajnik dr. št. 122 JSKJ.

Rockdale, Ill.

Članom društva Vit. sv. Mihaela, št. 92 JSKJ naznanjam, da je bil za leto 1929 izvoljen sledeči odbor: Frank Muha, predsednik; Frank Kerzic, podpredsednik; Louis Urbančič, 802 Bellview Ave., Rockdale, Ill., tajnik; John Gerlj, 117 Fisher Ave., Rockdale, Ill., blagajnik; Frank Gutnik, zapisnikar; Anton Anzelc, organizator; Joseph Šuster, Rudolph Primc, Anton Šustersich, nadzorniki; Anton Rojc, Andrej Videc, Rudolph Primc in Victor Zadnik, zastavonoše; Jacob Paskvan, reditelj. Vsi v Rockdale. Društveni zdravnik je dr. Francis Lapaine, Joliet, Ill.

Vse člane prosim, da bi v tem letu bolj točno plačevali svoje društvene asesmente, kot so bili navajeni dosedaj. — Mnogo napredka in bratski pozdrav vsem!

Louis Urbančič,
tajnik dr. št. 92 JSKJ.

Diamondville, Wyo.

Člane in članice društva sv. Mihaela Arhangela, št. 27 JSKJ pozivljam, da se udeleže veselice, katera se bo vršila na večer 16. februarja v Društvenem domu v Diamondville, Wyo. Začetek veselice točno ob sedmi uri zvečer. Čisti dobiček veselice je namenjen v pomoč družini, katero tare nesreča in bolezen že skoro celo leto. K našemu društvu spadajo trije člani omenjene družine. — Ne pozabite torej, da se 16. februarja zvečer snidemo v Društvenem domu. Pozdrav! Z. A. Arko,
tajnik dr. št. 27 JSKJ.

Eveleth, Minn.

Društvo sv. Ime Jezus, št. 25 JSKJ priredi na večer 9. februarja domačo zabavo, s plesom, v Eveleth City avditoriju. Rojaki in rojakinje iz Eveletha in okolice so vljudno vabljeni, da se udeleže te zabave. Društveni odbor se trudi na vso moč, da bo vse pripravljeno za res dober zabavni večer. Igral bo dober orkester, ki bo gotovo zadovoljil vse plesaželjne posetnike. Posebej je še vabljena naša mladina, da nas poseti omenjeni večer. Odbor društva želi, da se člani in članice društva št. 25 JSKJ udeleže te veselice polnoštevilno.

Vabljeni so pa vljudno sploh vsi rojaki te okolice, da se pridejo na 9. februarja zvečer zabavat med nas v Eveleth City Auditorium. Začetek ob deveti uri zvečer. — Pozdrav in na svidenje! Louis Govže, tajnik.

Gilbert, Minn.

Že precej časa je minilo, odkar nisem nič pisal v naše glasilo. Pa včasih človek ni razpoložen za tako delo, posebno v teh zimskih dneh. Tu v severni Minnesoti smo imeli do novega leta še dosti milo vreme, po 1. januarju pa je ponorelo. Zdaj se kar drži okoli 30 pod zero. Pred nedavnim smo imeli grozovit snežni vihar. Pa kar se snega tiče, je še dobro, imajo vsaj delo in zaslužek možje, ki ga odkidavajo. Kar se tiče splošnih delavskih razmer v tem kraju, so jako slabe. Mestna dela so slabo plačana, ker je mnogo delavcev; pa tudi nekateri delajo le po 5, drugi po 10, 15 in do 25 dni. To so stražniki in drugi. Imajo pa znižane plače, namreč samo po $4.50 na dan. Pa so tudi te plače z veseljem sprejeli, ker v Eveleth hoditi v rudnik delat je tudi slaba; zgodaj je treba oditi od doma in pozno se pride domov, poleg tega pa še vožnjo plačati. Tako ne zaslužijo dosti več kot mestni delavci. Sploh so delavske razmere slabe skoro po vsej deželi.

V mesecu decembru sem poročal, da bom odložil tajniški posel pri društvu št. 20 in prestopil k angleško poslujočemu društvu št. 192 JSKJ, kar sem tudi storil. To mlado društvo je živahno in aktivno. Za 9. februarja zvečer je društvo sklenilo prirediti svojo prvo letošno veselico v Finski dvorani. Zabava se prične ob devetih zvečer. Vstopnice so za moške 50 centov (tudi za društvene člane), za dame pa 25 centov. Mislim, da druga društva ne bodo imela ničesar proti omenjeni veselici mladega društva St. John The Baptist, št. 192 JSKJ, ker se je o isti itak že v decembru razmotrivalo. Godba bo pod vodstvom Mr. Jos. Adamicha iz Chisholma, ter bo gotovo zadovoljila vse plesalce, mlade in stare. Zabava obeta biti v vseh ozirih domača in prijetna, kjer bo dovolj zabave in užitka za mladino in za starejše, torej so vabljeni člani bratskih in sestrskih društev, kakor tudi ostali rojaki te okolice, da nas posetijo na večer 9. februarja v Finski dvorani.

V zadnjem dopisu sem tudi pisal, da moramo doseči v našem društvu 50 članov. Pa bo šlo bolj trdo, ker naši delegati so določili organizatorjem le majhno nagrado, namreč samo $1 od člana, ne nad 25 let starega. Že prej je bilo malo, zdaj po novih pravilih je pa še manj.

Ker smo baš prejeli nova pravila, sem jih prebiral par večerov, in zdi se mi, da je v njih precej nesoglasij, ki bodo delala neprilike društvenim tajnikom. Člen 18, točka prva omenja, da je vsak organizator opravičen do nagrade v znesku $1, če pridobi novega člana, ne več kot 25 let starega. Točka 4 istega člena pa govori, da so upravičeni do nagrade $1 tudi drugi člani od vsakega novega člana. Pri tem ni nič povedano, če mora pridobljeni novi član biti star pod 25 ali je lahko 50. — V členu 36 o bolniški podpori je označeno v točki 2, da član ne prejme nobene bolniške podpore za prve tri dni bolezni; točka 4, istega člena pa govori, da vsem tistim bolnikom, ki so na potnih listih, se šteje bolniška podpora s prvim dnem pravilnega javljenja tajniku in zdravniku. Ali imajo zunanji člani drugačne pravice, kot v delokrogu društva se nahajajoči? Tako je še več takih nesoglasij. Glavni odbor bo moral glede takih pomanjkljivih točk podati svoje pojasnilo, da ne bodo društveni tajniki imeli različnih sitnosti. Lahko bi se zgodilo, da bi se tajnik opiral na eno točko, bolnik pa na drugo.

Kar se tiče nabiranja novih članov, sem tega mnenja, da nihče neče dandanes delati zastonj. Po prejšni nagradi $2 od novega člana, sem vedno prepustil svojemu pomočniku polovico; zato se mi je pa tudi posrečilo pridobiti v društvo 150 članov v obeh oddelkih. Če bi hotel iti nabirat člane za zavarovalne družbe, bi lahko zaslužil $10 od člana in potem še provizijo od asesmentov. Toda jaz vedno držim za našo organizacijo, ki je J. S. K. Jednota.

Naj zadostuje za enkrat. K sklepu še enkrata vabim vse tukajšne Slovence in Slovane naj ne pozabijo naše zabave na 9. februarja zvečer. — Z bratskim pozdravom

Louis Vessel.

Gowanda, N. Y.

Slavnost 20-letnice dr. sv. Jožefa št. 89 JSKJ, se je jako dostojno obnesla. Dvorana je bila polna občinstva. Naše kuharice so pripravile okusno večerjo, tako, da upam, da je bil vsaki zadovoljen, kateri se je večerje udeležil. Po večerji je imel tajnik kratek slavnostni govor, po katerem mu je brat predsednik podaril zlatnika v znesku $25.00, kot ustanovitelju in 20-letnem uradniku društva. Ker ta dar ni bil iz dr. blagajne, ampak so ga zložili zavedni sob. in sosestre, se na tem mestu istim, ki so to ukrenili, in vsem darovalcem, najiskreneje zahvaljujem. Igra "Ne kliči vraga" je bila izvrstno igrana, ter je povzročila dovolj smeha. Toraj cenjeni igralci in igralke, pokazali ste, da ste sposobni zato, torej vam kličem: naprej, in nas kmalu zopet s čim enakim presenetite. Po igri so naši domači muzikantje na harmonike zagodli, in pari so se zavrteli, da je bilo veselje. Še celo pisca teh vrstic, kateri jih bo kmalo dobil 56 po hrbtu, je zaneslo parkrat na okrog. Torej je moja želja, da bi vsi, ki ste se naše slavnosti udeležili, in vsi, ki ste k temu količkaj pripomogli, v najboljšem zdravju in veselju, ter v najlepši bratski slogi to naše dosedanje 20-letno bratsko delovanje, nadaljevali.

Konečno izrekam od moje strani, še enkrat najiskrenejšo zahvalo vsem, kateri ste k tej slavnosti količkaj pripomogli, kakor tudi za nepričakovano lep dar, ki ste mi ga podarili. Vas vse bratsko pozdravljam in beležim Karl Strnisha,
tajnik dr. sv. Jožefa št. 89, JSKJ.

Brooklyn, N. Y.

Zopet smo začeli v novem letu 1929 debatirati za lepši napredek slovenskega naroda v Greater New Yorku. Takoj na prvi mesečni seji Slovenskega Doma (American Slovenian Auditorium) na 253 Irving Ave., Brooklyn, ki se je vršila 17. januarja, je sklenil odbor prirediti zabavo v spodnjih prostorih Doma, na pustno soboto 9. februarja. Ne pozabite tega večera. Prostora bo dovolj za vsakega in lepa godba, po domače. Za dobro postrežbo bo skrbel odbor.

Sklenjeno je bilo tudi, da se vrši prva igra sredi posta, 3. ali 10. marca. Igrala bo "Danica." Prvovrsten oder se že gradi in bo izdelan do takrat. Natančen program bo pravočasno objavljen. Za obilen obisk se priporoča — odbor.

Jacob Slabic, tajnik.

Brooklyn, N. Y.

Na letni seji pevskega in dramskega društva "Danica" je bilo sklenjeno, da priredi plesno veselico v nedeljo 3. februarja. Veselica se bo vršila v Slovenskem Domu (American Slovenian Auditorium) na 253 Irving Ave., in sicer v spodnji dvorani. Začetek ob treh popoldne. Vstopnina bo 35 centov. Tudi se bo kegljalo za dobitke v znesku $8, $5 in $3. Poskrbljeno bo tudi za dober prigrizek. Tem potom je slovensko občinstvo te okolice vljudno vabljeno na poset veselice, ker zabave bo dovolj za vse.

Na letni seji je bil izvoljen sledeči odbor: Jack Pishkur, predsednik; Joe Klun, podpredsednik; Matija Curl, tajnik; Louise Slabic, blagajničarka; Louis Hojak, zapisnikar; Anna Klun, arhivarka; Frances Koprivšek, Anna Klun in Tessie Pirnat, nadzornice.

Torej, na veselo svidenje v nedeljo 3. februarja! — Odbor.

Louise Slabic.

Auburn, Ill.

VABILO NA VESELICO. — Društvo Naprednost, št. 158 JSKJ priredi na večer 9. februarja svojo prvo letošno veselico, in sicer v prostorih Jacoba Volca v Auburnu. Društvo vljudno vabi rojake in rojakinje v Auburnu in okoliških naselbinah, da to veselico mnogoštevilno posetijo. Udeležencem bodo na razpolago okrepčila vseh vrst in za plesalce bo igrala dobra godba. Torej na svidenje na večer 9. februarja! Za odbor:

Martin Zeleznik, zapisnikar.

Slickville, Pa

Na seji društva Rožmarin, št. 143 JSKJ, ki se je vršila 13. januarja, je bila sklenjeno, da vsak član, ki živi v bližini, pa se ne udeleži seje vsaj enkrat na tri mesece, zapade enomesečni suspendaciji, ali pa plača en dolar v društveno blagajno. Vsakega člana in članice je dolžnost prihajati na seje, kolikor mogoče točno. Večkrat pridejo predlogi na vrsto, o katerih mora članstvo sklepati, pa če je premalo članov na seji, se ne more nič ukreniti, ampak se mora odložiti za pozneje. Sploh bi vsak član moral vedeti, kaj se godi na seji in kakšni sklepi se store in vpišejo v zapisnik.

Pozivljam tudi člane, da bi malo bolj točno plačevali svoje asesmente, da mi ne bo treba čakati do zadnje minute. Vsaki zna, da mora enkrat plačati in da mu odlašanje ni v nikako korist. Prosim člane, da te vrstice vpoštevajo. — Z bratskim pozdravom

Joe Dovijak, tajnik.

Joliet, Ill.

V dolžnost si štejem se iskreno zahvaliti društvu sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ in J. S. K. Jednoti za točno izplačilo posmrtnine po mojem pokojnem soprogu M. Wardjanu. Zahvaljujem se predsedniku omenjenega društva, Mr. Johnu Živetzu, ki mi je v najkrajšem času prinesel na dom $50.00, kakor tudi društvenemu blagajniku Louisu Martinčiču, ki mi je 14. januarja izročil ček za $1000. Moj pokojni soprog je bil eden ustanovnikov omenjenega društva in član istega približno 26 let. Prva leta je bil tudi vedno v odboru in aktiven za dobrobit društva, čemur je dokaz dejstvo, da mu je isto podarilo zlat prstan, z vrezanim društvenim imenom. Vsako društvo ima namreč koristi, ako ima dobre in delavne društvene odbornike, kot jih ima baš sedaj društvo sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ. — Želim vsem mnogo uspeha v letu, ki smo ga pred kratkim nastopili. Pozdrav! Elizabeth Wardjan.

Ely, Minn.

Članom društva Sv. Srca Jezusa, št. 2. JSKJ sporočam, da je bilo sklenjeno na januarski seji, da vsi tisti člani, ki obiskujejo bolnike, morajo sporočati na prihodnji seji, v kakšnem stanju so dobili bolnika. V slučaju, da kateri teh obiskovalcev, iz enega ali druzega vzroka, ne more priti na sejo, naj pošlje svoje poročilo potom katerega društvenih odbornikov. Ako pa tudi tega ne more, naj si kupi dopisnico za en cent in poroča o bolniku pismeno, na društvenega tajnika "L. Perusek, 48 E. Camp St.", ali pa na društvenega predsednika "J. L. Champa, 416 E. Camp St." Ako bo kateri bolniških obiskovalcev zanemaril izvršiti to svojo dolžnost na en ali drugi način, se bo postopalo z njim po društvenem sklepu ali v smislu pravil. Vsak lahko zna, da je težko odobravati bolniške nakaznice na sejah, ako ni poročil od bolniških obiskovalcev, pa tudi pravilno ni.

Tem potom apeliram tudi na stariše, ki še nimajo vpisanih svojih otrok v naše društvo, oziroma Jednoto, da to brez odlašanja store. Tu so zasigurani, da v slučaju nezgode dobe smrtnino, ki znaša, po starosti, od $34.00 do $450.00. Plača se pa samo 15 centov na mesec za vsakega otroka med 1. in 16. letom. To je dovolj nizka svota.

Pravkar sem prinesel iz glavnega urada precejšno število prošenj za člane mladinskega oddelka. Glavni tajnik mi je pri tej priliki dejal, da ga bo zelo veselilo, če kmalu te porabim in pridem po druge. Torej, kdor ne more ali neče priti na sejo, da bi vpisal otroka v mladinski oddelek JSKJ, naj se zglasi pri meni na domu, pa bomo napravili, da bo za vse prav. Ob delavnikih me člani lahko dobe doma od šeste do devete ure zvečer, ob nedeljah sem pa tudi po navadi doma vse popoldne. Da bodo vsi znali, kje stanujem, bom prav po domače povedal. Moja hiša stoji na vogalu, ravno nasproti "Opera House." Okoli hiše je zelena ograja. Številka je pa: 48 E. Camp St. Tako mislim, da me bo vsak lahko našel. Priporočam vsem skupaj našo vrlo J. S. K. Jednoto, ki je na dobri finančni podlagi in poleg tega je popolnoma nepristranska.

Pozdrav vsem članom in članicam J. S. K. Jednote!

Louis Perusek, tajnik
dr. št. 2 JSKJ.

S pota.

Po železnem okrožju Minnesote je vpeljala O. M. I. Co. nekako "štelungo." Vsi delavci, mladi in stari, se morajo podvreči zdravniški preiskavi, kakor pri vojaškem naboru. Pravijo, da so ti preiskovalni zdravniki bolj strogi, kot so bili oni, ki so pred dobrim desetletjem preiskovali mlade fante za vojaški stan. Na mnogih najdejo kakšne pomanjkljivosti in povedano jim je, da se morajo podvreči operaciji. Nekateri pa sploh izgube delo, češ, da niso več sposobni.

"Flu" še vedno razgraja po Minnesoti in je videti, da se niti zime nič kaj ne boji.

Te dni sem prejel od misijonarja Lampeta s Chippewa indijanske rezervacije pismo, v katerem mi poroča o hudem mrazu, ki vlada ob Rdečem jezeru, kjer poučuje in oskrbuje 155 indijanskih otrok. S svojimi pomočniki skrbi tudi za splošno izobrazbo mladih Indijancev. Učijo jih različnih rokodelstev, poljedelstva itd. Red Lake, Minn., je za naše prvake precej zgodovinskega pomena. Pred petimi leti bil sem tamkaj in sicer na prostoru, kjer je pred 70 leti zmrznil misijonar Lavtižar. Indijanka, ki je bila takrat mala deklica, nam je pripovedovala o tistem dogodku. Lavtižar se je bil podal ono jutro preko zamrznjenega jezera k enajst milj oddaljeni indijanski naselbini. Proti večeru se je nebo pooblačilo in napravljalo se je na snežni metež. Indijanci so mu odsvetovali isti večer se vračati nazaj v Red Lake, toda mladi, korajžni mož se ni dal pregovoriti, in tudi ponujenega indijanskega ogrinjala ni hotel sprejeti. Sneženi metež ga je dohitel, ko je bil komaj kakšne tri bloke oddaljen od prvega indijanskega stanovanja v Red Lake. Omagal je in se nekaj časa po kolenih plazil naprej, toda usoda mu ni bila naklonjena. Zmrznil je komaj za dober blok daljave od obrežja na zamrzlem jezeru. Indijanci so vso noč kurili ognje na obeh straneh jezera, da bi priljubljeni jim Lavtižar ne zgrešil smeri, pa brez uspeha. Drugo jutro so ga našli mrtvega v oni smeri, kamor so indijanski psi lajali vso noč.

Stara Indijanka je nekako zamišljena pripovedovala žalostno povest, seveda v Chippewa jeziku; misijonar Lampe pa mi je prestavljal na slovensko.

Okoli Red Lake še danes biva precej Indijancev. Imajo male kmetije, na katerih pridelajo nekaj potrebščin, v Velikem jezeru pa ribarijo. Ribe prodajajo ali pa jih porabijo za dom.

Influenca je to zimo tudi med tamkajšnimi Indijanci precej razgrajala, vendar umrl ni nihče. Misijonar Lampe, ki je že od svoje mladosti med Indijanci, se počuti med njimi kot doma. Dasi ima že šest križev na hrbtu, je še vedno korenjak kot pravi Indijanec. Matija Pogorelc.

Salida, Colo.

Na redni mesečni seji društva sv. Alojzija, št. 78 JSKJ je bilo sklenjeno, da se opozori bolniške obiskovalce, da so bolj točni in natančni pri obiskovanju in nadzorovanju bolnikov, kot se je to vršilo do sedaj. Vsak, ki je določen bolniškim obiskovalcem, mora bolnika obiskati najmanj dvakrat na teden. Kdor tega ne bo storil, bo za en mesec suspendiran za bolniško podporo. Vsak lahko čita tozadevne določbe v pravilih. Kdor pravil nima, naj se oglasi pri meni, pa jih dobi, ker jih imam za vse člane dovolj.

Naznanjam tudi, da je bila v eni zadnjih številk Nove Dobe, v dopisu od našega društva, priobčena pomota glede pre-

(Dalje na 6. strani).

DOPISI

(Nadaljevanje iz 5. strani)

gledovanja knjig. Označeno je bilo, da knjigo niso bile pregledane po pet ali šest let, pravilno pa bi se moralo glasiti: PET ALI ŠEST MESECEV. Toliko v popravek.

Tu imamo prav sibirsko zimo že od meseca novembra in težko čakamo pomladi. — Pozdrav vsem čitateljem Nove Dobe! Frank Botz,
tajnik dr. št. 78 JSKJ.

New York, N. Y.

Pri zadnji seji društva Orel, št. 90 JSKJ je bilo sklenjeno, da morajo vsi člani, ki dolgujejo na asesmentu, poravnati svoj dolg do prihodnje seje ali pa najpozneje do 25. februarja. Tisti dolžniki, ki tega ne store, bodo sami sebe suspendirali. Tudi je bilo sklenjeno, da se od sedaj naprej nobenega člana ne čaka za asesment več kot en mesec, toda samo v slučaju, če član ali članica prosi, da se počaka za dotični mesec.

Vsi člani so tudi prošeni, da se redno udeležujejo sej, da ne bo potem kakšnega pregovarjanja. — Z bratskim pozdravom
Louis Palcic,
1225 Greene Ave., Brooklyn, N. Y.

Lorain, O.

Prvi semester šolskega leta je končan. Iz Lorain High School ni sedaj noben Slovenec graduiral. Začeli smo z novim; eni bodo še več let hodili, predno končajo šolska leta. Za ene in tudi zame, je to zadnji semester v L. H. S. Takrat bo več Slovencev graduiralo iz naše ljube L. H. S. Kam pa potem? Vsak po svojih potih, eni za zaslužkom, drugi pa naprej z učenjem za boljšo izobrazbo, v College. Če bomo zdravi, bo šlo vse dobro naprej.

Dozdaj nismo v novem letu imeli še nič veselic. Naše društvo sv. Alojzija,, št. 6 J. S. K. J. ne bo imelo nič veselice ta predpust, treba bo pa na druge iti, da se malo poveselimo. Gotovo bo luštno v soboto 2. februarja v mali dvorani S. N. Doma, ko bodo članice društva Jutranja Zarja, št. 6 S. D. Z. imele svoj ples. Igrala bosta dva mlada fanta na harmoniko in banjo; same stare polke in valčke in še kak nov fox trot povrhu. Zato vem, da ne bo nobenega manjkalo.

Vreme je jako slabo tukaj. Dva dni je mrzlo, en dan pa gorko. Zadnji torek je bilo vse na en dan: spomlad, jesen in zima; solnce, dež in sneg. Šli smo v šolo brez gorke obleke, eni brez kap in galoš, zvečer, ko so šli domov, so bili pa vsi mokri in premraženi. To jih je naučilo, ne iti po zimi v šolo brez gorke obleke.

Iskren pozdrav!
Vida A. Kumše.

PREGLED IMOVINE SLOVENSKE NARODNE ČITALNICE V CLEVELAND, O.

Gotovina naložena na ček. računu 30. aprila 1928	$215.63
Na hranilni vlogi naloženo 30. aprila 1928	33.59
Skupaj gotovine 30. aprila 1928	$249.22
Naloženo od 1. maja do 31. decembra 1928	195.65
Obresti hranilne vloge za prvo polletje 1928	.66
Skupaj	$445.53
Izdatki od 1. maja do 31. decembra 1928	253.45
Preostanek gotovine 31. decembra 1928:	
Na čekovnem računu	$157.83
Na hranilni vlogi	34.25
Skupaj	$192.08
Delnic S. N. Doma lastuje S. N. Čitalnica za svoto	$620.00
Čista gotovina, prišteta nominalni vrednosti delnic S. N. Doma, izkaže svoto	$812.08

Računi pregledani in pronajdeni v redu dne 24. januarja 1929. Frank Belaj in A. Wapotich, nadzornika; Janko N. Rogelj, predsednik; A. J. Terbovec, finančni tajnik.

OB RIO GRANDE

(Nadaljevanje iz 2. strani)

tako po deveti uri ležal kot v omedlevici na svojem "krevetu." Bila je neznosna vročina in kakor jaz, tudi ni mogel spati nihče drugi. Bila je temna soparna noč, pripravljalo se je k nevihti. Vsa okna in vrata so bila na stežaj odprta, v neznosni vročini smo vsi komaj čakali zaželjene, prve sapice. Nekdo je vstopil. Kdo je? Kdo ve! Kdo ga pa vidi v taki temi. Krota se niti ne briga za povelje, katero se glasi, da se mora po deveti uri zvečer hoditi po prstih. Tebi nič, meni nič, udriha s pelo ob tla, pa ne kot vojak, ampak kot kaka pijana šleva. "Na prste," se oglasi oster ukaz podčastnika v drugem kotu. Vse tiho za par sekund. Zopet se zasliši: pump, pump, pump; pokveka gre naprej. Vdrugič se oglasi podčastnik: "Rekrut, hodi po prstih, če ne te bom s čevljem po glavi!" Neznani obiskovalec se zopet ustavi. Ker pa menda že ni mislil ostati med nami, se je kmalu spustil naprej. Tedaj pa zaškriplje postelja in se ponovno zasliši jezni podčastnikov glas: "Svinja pijana, ali ne greš spat!" Prav v tistem trenutku pa je presekal ognjeni blisk temno noč, potegnila je prva sapa, in padle so prve deževne kaplje. "Jezus Kristus, pomagajte, hudič je prišel pome," podčastnik v drugič zarjove. "Jaou-u-u-u, pomagajte!" zarjove v tretjič. — Nekdo je prižgal luči. Nam, vsem prestrašenim, se je nudil komičen prizor. Podčastnik je klečal ob koncu svoje postelje, v spodnji obleki, s sklenjenimi, visoko nad glavo dvignjenimi rokami, pred njim pa je stal v vsej svoji krasoti pristen, dolgouhi, kosmati osel! Žival je iskala zavetja pred nevihto, pri tem zašla v vojaško barako, kjer nas je pošteno estrašila, in nam ob enem dala povod za koše bučnega smeha.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S potrtim srcem javljam vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je nemila smrt vzela od nas mojega nepozabnega soproga

FRANCA HRIBAR,

dne 4. januarja. Preminul je po mučni bolezni za rakom v črevesju, katero je v hudih bolečinah prenašal eno leto. Rojen je bil leta 1878 v vasi Gmajna pri Krki. Njegovo truplo je bilo prevedeno na mirodvor dne 7. jan. in bilo položeno v zimsko grobnico. G. župnik Franc Mihelčič je bil daroval mašo zadušnico za njega in opravil molitve za umrle. Bil je član treh društev: društva sv. Antona Pad. št. 72 KSKJ, društva sv. Cirila in Metoda št. 1 JSKJ in društva Rudar SSZ. Vsa tri društva so položila na krsto lepe vence za kar se iskreno zahvalim. Dolžnost me veže, da se tem potom iskreno zahvalim vsem sobratom, sorodnikom in prijateljem, ki so ga obiskovali ob njegovi bolniški postelji, v bolnišnici in na domu, in ga tolažili, istotako vsem, ki so prišli na dom pokropit pokojnika. Iskreno se zahvalim vsem darovalcem vencev in darovalcem za male zadušnice.

Za vence so darovali sledeči: Družina John Pušavec, družina John Ščurk, družina Frank Miklavčič, Mr. in Mrs. Frank Koščak, Mr. in Mrs. John Kochevar. Za maše zadušnice so darovali sledeči: Mr. in Mrs. Frank Zbašnik, Mr. Steve Banovec ml., Frank Peshel in družina, Mr. in Mrs. Joseph Mantel, Mr. in Mrs. Frank Veranth, Mr. in Mrs. Matt Stukel, Mr. in Mrs. John Simonich, Anton Mikulich družina, Mr. in Mrs. George Barich Jr., Mr. in Mrs. John Zupančič, Mr. in Mrs. Frank Terlep, Mr. in Mrs. Frank Kaplan, Mr. in Mrs. Anton Burja, Camp St., Mr. in Mrs. Anton Struna, Mr. in Mrs. John Zobetz iz Tower, Minn.

Iskrena hvala vsem! Žalujoča vdova: Brigita Hribar.

Ely, Minn., 16. jan. 1929.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnih src naznanjamo žalostno vest, da nas je dne 6. januarja 1929 za vedno zapustil ljubljeni soprog, oziroma oče

JOSEPH GREGORC,

v starosti 66 let. Pokojnik je bil rojen v Lepi njivi, fara Šmihel nad Mozirjem. Tu zapušča vdovo, tri hčere in enega sina iz prvega zakona, v starem kraju pa dva sina in dve sestri. V Ameriki je bival okoli 27 let. Bil je ustanovitelj društva sv. Jožefa, št. 45 J. S. K. J. v Indianapolisu, Ind., in član istega približno 25 let. Iz Morgantowna, Ind., kjer je ležal na mrtvaškem odru, je bil dne 8. januarja prepeljan v slovensko cerkev v Indianapolisu, od tam pa na katoliško pokopališče. Tem potom se v prvi vrsti zahvaljujemo Rev. Kazimirju, ki je pokojniku prinesel pred smrtjo poslednja tolažila, čital zanj mašo zadušnico in opravil mrtvaške obrede. Zahvaljujemo se John in Josephini Zupančič in A. Česnik, ki so pokojnika čuvali na mrtvaškem odru. Lepa hvala za cvetlice družinam Brišnik in Seminič in vsem tistim, ki so dali za pogreb svoje avtomobile brezplačno na razpolago. Lepa hvala zetu M. Mirtel, ki je spremljal žalujoče hčere iz Clevelanda v Indianapolis. Končno prav lepa hvala vsem, ki so nas tolažili in nam pomagali v težkih urah, in vsem, ki so dragega pokojnika spremili na njegovi zadnji poti.

Ti pa, dragi soprog in oče, ki si odšel v kraje, kjer ni več truda in trpljenja, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška gruda!

Žalujoči ostali: Anna Gregorc, vdova; Marija, omožena Konečnik; Anna, omožena Glivar; Helena, omožena Mirtel — hčere. Mihael, Janez in Jožef, sinovi.

Morgantown, Ind., 14. januarja 1929.

PISMO IZ LJUBLJANE

(Za. N. D. — V. J. V.)

Ime mu je bilo Arthur, oziroma Arthur Evans. Ker mu pa ne smem delati krivice in ker bi njegovo ljubko, domačeameriško ime nikakor ne bilo popolno, moram tudi okrajšavo njegovega srednjega imena zapisati. In ta okrajšava je bila črka "M," ki je značila njegovo srednje ime. To ime se je glasilo Murray — po njegovem pokojnem očetu. In baš vsled tega nazival se je, in nazivali smo ga: Arthur Murray Evans.

Sestala sva se v Benningtonu, v državi Vermont ob 1:45 popoludne na Berkshire-Trolley, po kateri sva po naključju zajedno odpotovala v North Adams in dalje v Pittsfield, Mass., od kjer sva — zopet po naključju — potovala po Boston & Albany železnici v Boston, Mass., kamor sva srečno dospela ob 9:45 zvečer. Šele v hotelu sva nekako po ovinkih dognala in z medsebojnimi dokazi in protidokazi potrdila, da oba potujeva za največjo tvrdko v naši republiki, da služiva istemu gospodarju, da je najina osoda in dolžnost nekako enaka in da se razlikuje ta obojestranska dolžnost medsebojno le v toliko, da mora on potovati v svrho nabave trgovinskih štatistik, dočim se moja pota bavijo pred vsem z nabavo in dobavo dokazov, ki so pravosodnemu oddelku iste tvrdke ravna tako potrebni, kakor so potrebne trgovinske štatistike njegovemu oddelku.

Pa je trgovina našega gospodarja tako velika in dalekosežna, da so trgovski oddelek njegovega urada razdelili v tri pododdelke: domači, izvozni in uvozni. In vsi trije pododdelki potrebujejo štatistične podatke v vseh treh oblikah, ker inače bi tekmovanje z drugimi sličnimi tvrdkami ne bilo tako vspešno, da so, zlasti po svetovni vojni, vse druge tvrdke postale nekake podružnice naše tvrdke.

Ko sva bila v Vermontu in Massachusettsu, nabiral je Evans podatke za domačo trgovino. Bilježil je številke, ki so segale vedno v milijone in bilijone — yardov tkanine, milijone parov čevljev in stotere tisoče ton papirja, katerega izdelujejo v državah Nove Anglije. Ko sva prišla v Boston, poslal je te bilježke gospodarju in potem je dobil brzojavni nalog, naj odpotuje z prvim parnikom v Evropo, kjer naj do konca poslovnega leta nabere vse za izvozno trgovino potrebne podatke, v kolikor pridejo balkanske državice v poštev. To novico mi je z veseljem naznanil; bil je zelo vesel, kajti potovanje po balkanskih državicah po njegovem prepričanju (in tudi po mojem), ni nič druzega, kakor niz počitniških tednov; dejal je, da je izvozna trgovina onih državic neznatna, da mu ne bo treba računati po milijonih in bilijonih in da bo kar z svinčnikom lahko napisal na jedno stran običajne "forme statističnih podatkov" — vso balkansko izvozno štatistiko. Dejal je tudi, da bo njegovo delo tam na Balkanu tako lahko, kakor tedaj, ko je obiskoval "kindergarden," ko je bil še prav majhen.

Pa mi je svečano obljubil, da mi bo pisal iz Jugoslavije in še posebej iz Ljubljane, kajti kakor rečeno, bil je prepričan, da bo imel tam časa v izobilju na razpolago.

Svojo obljubo je sedaj izpolnil, kajti, ko sem kmalo po Novem letu nabiral potrebne dokaze za pravosodni oddelek naše trgovine po Michiganskem polotoku, in ko sem se mudil v Saginaw, poslali so mi iz glavnega urada njegovo pismo, katero je napisal v Ljubljani. In pisal je takole:

"Ljubljana, Jugoslavija, 1-1-29.

"My dear Vic:-

"Sedaj Ti verjamem, ko si mi v Bostonu dejal, da ne poznaš Ljubljane. Tudi sem prepričan, da niti ne veš, kje je Ljubljana in da o Ljubljani sploh ničesar ne veš.

"Well, temu se ne čudim, kajti imena evropskih mest so večinoma spremenili — Kristiania se imenuje sedaj Oslo, Helsingfors je Helsinki, Petrograd so spremenili v Leningrad, Laibach v Ljubljano, Krepirdorf v Cirknico in Pittsburg v Pittsburgh.

"Ljubljana je sedaj ono, kar je bilo preje Laibach, in še preje Emona — na stotine let staro mestece, ki je pa sedaj že večje, kakor je bilo pred vojno. Ljubljana je 'a great little town' za pivo, šnops, vino in slično pijačo, in 'a d—— little town' z ozirom na hotele in prenočišča. Hiše so tukaj zidane iz opeke kar za par generacij; ženske so bolj debele sorte in par Fordov in Fordičev so v Ljubljani spremenili tako, da opravljajo službo taksijev, ako blato ni baš pregloboko.

"Sredi Ljubljane imajo square-block, posajen z kostanji; temu pravijo Zvezda in izven Ljubljane so sami parki, ki so v poletju zeleni in v zimi pokriti s snegom.

"Nastanil sem se v najboljšem hotelu, kateremu pravijo Union in sicer vsled tega, ker se tam zbirajo zastopniki vseh političnih strank, katerih imajo tukaj kar na ducate; ti zastopniki se v Unionu prepirajo in nikakor ne delajo časti imenu hotela — toda pijo vsi skupaj pivo in vino in tudi šnops. V tem pogledu je ime 'union' povsem pravilno.

"Najel sem Ford-taxi, da si ogledam mesto, pa je fordič obstal nekje v blatu in poslali so mi pravo kočijo, v katero je bil vpležen konj. Kočija je bila zgodovinska, še izza časov Radeckija. Kočijaž, kateremu pravijo v Ljubljani 'fjakar,' je znal vse jezike. Na prvo vprašanje mi je odgovoril z prijaznim 'ja,' drugemu vprašanju se je odzval z 'jaja,' tretjemu z 'jajaja' in četrtemu z 'jajajaja' itd. Peljal me je memo par pivovarn in 'žganjetočev,' kajti pogruntal je, da prihajam iz Amerike in bil je uverjen, da se Američani najbolj zanimamo za pivo in žganje. Potem me je peljal po blatu in kamenju v nek park, o katerem je skušal po nemški povedati, da je park posadil francoski general Laterman v počast svojej soprogi, ko je prišla iz Marseilles v Ljubljano po klobase in sveža jajca. Vozil me je tudi memo muzeja, ki pa je bil zaprt, ko sem ogledoval Ljubljano.

"Potem me je peljal memo nekega vrta, kjer Ljubljančanje najglasnejše pojo — namreč v poletju. Za zimsko petje so si zgradili veliko garažo, v kateri razna pevska društva neprestano pojo stare in nove napeve. Pri tem popijejo toliko vrčkov pive, kolikor je že na notah malih in velikih črnih točk.

"Star grad, ki stoji na hribu nad mestom, stare hiše, Ljubljanica in Gradašca so največje zanimivosti mesta. Tudi nekoliko novih hiš imajo v Ljubljani; te hiše nazivajo 'palače' — ne vem čemu. Večina Ljubljančanov mora vsaki dan hoditi po blatnih ulicah, toda kljub temu so vsi, brez izjeme prav patrijotični ljudje in med njimi ni človeka, ki bi ne ljubil ljubljanskega blata.

"Obiskal sem tudi neko kavarno in potem sem odšel v gledališče, kjer so peli neko opero. Od tam sem odšel v neki kabaret in ob 1. uri zjutraj sem poznal skoraj vso Ljubljano.

"V kavarni sem videl nekoliko ljudi, ki so pili čaj; oni v kabaretu so pili pivo in šnops, kakor vodo. Nek Ljubljančan je dovedel v kabaret kar tri dekleta in predno je zamogel izustiti besedo 'šampanjec,' prišli so mu kar štiri vrčke pive na mizo. Možki v Ljubljani poljubljajo roke ženskam, ako so le nekoliko lepe; to store ob vsaki priliki, tako ob početku, kakor ob koncu plesa. Ljubljančanke imajo dokaj velike noge in me spominjajo na dekleta v Chicagu in sedaj vem, čemu izvozijo največ velikih čevljev iz Nove Anglije baš na Balkan. V operi je takozvana 'leading lady' brez vsakega pomena, kajti glavno vlogo igrajo možki, katerim dragi poslušalci pošiljajo kar cele košare raznih cvetlic na oder. Med cvetlicami je tuintam tudi nekoliko praproti.

"Angleščine ni slišati v Ljubljani, pač pa mnogo takozvane nemščine. V nekem nemškem magazinu, katerega sem našel v kavarni, sem opazil tudi oglas New York Central železnice. Ta oglas imajo v kavarni najbrže zato, da se človeka, ki pride iz Amerike v Ljubljano, polasti domotožje. Tudi 'ice-cream' imajo v Ljubljani, toda to dobroto nazivajo 'sladoled' — najbrže vsled tega, ker v njem ni niti duha o 'creamu.' Na vratih prodajalnic vise po noči velike ključavnice in izložbena okna že zvečer skrbno zapro, tako da ljudem ni treba opazovati blaga v oknih. Prodajalne tudi po dnevu zaprc za par ur, da se vslužbenci zamorejo odpočiti in da je trgovinska štatistika tem manjša. Sploh, tukaj le malokdo dela, kajti ljudje imajo čas le za pijačo in zabavo. Vsled tega o izvozni trgovini sploh ne morem ničesar poročati.

"Tudi javni trg imajo v Ljubljani in tukaj človek lahko kupi, kar se mu poljubi: ribe, krompir, kokoši, drva, prašiče, mast, fižol, jajca, klobase, maslo, kumare in ribe. Toda blago ne spada med izvozno govino.

"In ljubljanski golobje pobirajo po tleh ono seme, ki slučajno ostalo na tleh potem ko so branjevke odšle domov. In trg, kateremu pravijo v Ljubljani 'plac,' je poln kuharic, ki kupujejo dnevno hrano, kajti Ljubljana mora živeti in živela Ljubljana! . . .

"Tvoj Evans."

ANTON ZBAŠNIK
Slovenski Javni Notar
4905 Butler Street, Pittsburgh, Pa.
Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

GLAS NARODA
NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI.
Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donaša vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.
Pošljite $1.00
in pričeli ga bomo pošiljati.
Vsa pisma naslovite na:
GLAS NARODA
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

IZŠEL JE
Slovensko Amerikanski
KOLEDAR
za leto
1929
Cena 50c
Naročila pošljite na
Slovenic Publishing Co.
82 Cortlandt St.,
NEW YORK, N. Y.

VELIKONOČNI IZLET
s parnikom
"PARIS"
15. MARCA 1929
SAMO 8 DNI
V JUGOSLAVIJO ALI ITALIJO
Prtljaga čekirana do Ljubljane oziroma Trsta. Kot za vsak drugi, so preskrbljene tudi za ta izlet vse udobnosti.
Pričakovati je velikega navala potnikov.
Prvi zavzamejo vedno najboljše prostore.
Zato priporočamo vsem: Preskrbite si takoj prostor.
Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na: —
SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, piane in radio vseh cen in izdelkov dobite pri nas.
FRANK ČERNE
6633 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

RUDOLF PERDAN
SLOVENSKI JAVNI NOTAR
Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.
933 E. 185th St. Cleveland, Ohio.

Joseph Mantel,
JAVNI NOTAR
v Ely, Minnesota,
OPRAVLJA TOČNO IN KOREKTNO VSE V NOTARSKO STROKO SPADAJOČE POSLE

"Ameriška zgodovina"
poučna knjiga za ameriške Slovence, ki vas seznani z vso zgodovino Zjedinjenih držav od začetka do danes.
Knjiga obsega 250 strani, je lepo tiskana in jo krasi mnogo lepih slik. Morala bi biti v vsaki hiši ameriškega Slovenca.
Cena samo 50c
Dobi se samo v zalogi
"Ameriška Domovina"
6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO.